5 Ab examinatoribus Synodalibus officii ratio repoſcenda, ib. nu. 51. 21
5 Cauſæ inferiorum Clericorum minùs propriè ad Provinciale Concilium pertinent, ib. n. 52. 21
5 Cauſæ vertentes in prima inſtantia coràm Suffraganeis, quando in Conc lio tractandæ, ib. n. 53. 21
5 Introductæ coram Ordinariis, in prima inſtantia non avocandæ, ib. nu. 54. 21
5 Sed pendentes coràm Archiepiſcopo avocari poterunt, ib. num. 55. 21
5 Apellari poteſt ab Ordinario ad Concilium Provinciale omiſſo Archiepiſcopo, & ab ipſo Archiepiſcopo ad Concilium, ſed non è converſo, ib. n. 56. 21
5 Viſitationem Diœceſis, quam Epiſcopi impediti facere poſſunt per ſuos Generales Vicarios, Concilium Provinciale ſuſpendere non poteſt, ib. n. 57. 21
5 Procedit in cauſis criminalibus contrà Proviſores ſeu Vicarios Generales etiam Archiepiſcopi, ib. n. 58. 21
5 Pauperum querelas contrà quoſcumque Judices & Potentiores recipit, ib. n. 60. 21
5 Poſt cauſas & controverſias, ad correctionem & reformationem procedet, ib. n. 61. 21
5 Ut Seminaria in Diœceſi vel Provincia erigantur, & ſalubriter ordinentur, providebit, ib. n. 62. 21
5 Formam inſtructionis pro promovendis ad Cathedrales Eccleſias præſcribet arbitrio Papæ approbandam, ibid. num. 63. 21
5 Cognoſcet de cauſis ob quas Eccleſiæ Suffraganeorum à Metropolitano viſitari debent, ib. n. 64. 21
5 Præſcribet formulam ad debitum in Divinis Officiis regimen, ib. n. 65. 21
5 Formam examinis per concurſum obſervandam curabit, ſcietque ſibi à Pio V. adempiam facultatem eidem formæ aliquid addendi vel minuendi, ib. n. 66. 21
5 Expendet ſi quæ Cathedrales ſint uniendæ & redditibus augendæ, & confecta inſtrumenta ad Papam tranſmittet, ib. num. 67. 21
5 De abuſibus & quæſtionibus circà imagines & reliquias Sanctorum judicabit, & qualiter, ib. n. 68. 21
5 In Capitularium generalium defectum circà Regularium reformationes providebit, ib. n. 69. & n. 90. 21
5 Abuſus circà Indulgentias ad Papam deferet. ib. n. 70. 21
5 Decretum de matrimoniis clandeſtinis in ſingulis Parochiis publicari præcipiet, ib. n. 72. 21
5 Judices ſynodales deſignabit, ib. n. 73. 21
Item Judices, qui de alienationibus etiam à Sede Apoſtolica confirmatis judicent, ib. n. 74. 21
5 Majorem authoritatem habet ſynodus Provincialis ex Conc. Tridentino, quàm de jure communi, ibidem num. 75. 22
5 Contrà jus regulariter ſtatuere non poteſt, ſed ſolùm præter, ib. n. 76. & 79. 22
5 De rebus fidei & majoribus cauſis non poteſt quidquam tractare, vel diffinire, ib. n. 78. 22
5 Suis Decretis poteſt adjuvare jus commune, pœnas novas addendo vel antiquas augendo, ibid. n. 79. 22
5 Abſtinere debet à novis Decretis, quæ jure communi & Pontificiis Conſtitutionibus minùs conſonent etiam in caſibus à jure permiſſis, ib. n. 80. 22
5 Supplere debet ubi per antiquos Canones, vel ultimum generale Concilium non eſt ſufficienter proviſum, ib. n. 81. 22
5 In quæſtionibus controverſis à diffinitionibus abſtinebit, præſertim circà Sacramenta, cenſuras & alios conſcientiæ caſus, ib. n. 82. & 91. 22
5 Cauſam non ſummariam non poteſt ſummariam efficere, nec inſtantiam facere breviorem, ib. n. 83. 22
5 Nec appellationes prohibere, ib. n. 84. 22
5 Nec ordinem judicii prætermittere, ib n. 85. 22
5 De juriſdictione Eccleſiaſtica & ſæculari conſultiùs erit nihil ſtatuere, ib. n. 86. 22
5 Exemptos non ligat ſuis decretis, niſi in caſibus, in quibus Epiſcopis vel Concilio poteſtas in eos tributa eſt, ib. n. 87. 22
5 Cum Capitulis exemptis & Regularibus quomodò ſe gerere debeat, ib. n. 88. 22
5 Quoad monaſteria exempta Epiſcopi ſunt executores eorum, quæ continentur in Conc. Trid. ſeſſ. 25. de Regul. ib. n. 89. 22
5 Et eorum negligentiam ſupplebit ſynodus Provincialis, ib. n. 90. 22
5 Explicabit quæ ſcitu ſunt neceſſaria circà Sacramenta & Clericorum functiones, ib. n. 91. 22
5 Adhortationes frequentes interſeret in his, quæ ſub juriſdictione ipſius non cadunt, ib. n. 92. 22
5 Concilii Provincialis decreta quo ſtylo ſint conſcribenda, ib. n. 93. 22
5 A Metropolitano & Epiſcopis ſubcribantur ſub correctione Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 94. 22
5 Ad quam in unum volumen redacta pro emendatione & approbatione tranſmittantur, ib. n. 95. 22
5 His additis quæ ſynodus judicabit Sanctiſſimo proponenda pro felici profectu Provinciæ, ib. n. 96. 22
1 Epiſcopus in Diœceſana Synodo & Archiepiſcopus in Conc. Provinciali an poſſint aliquid ſtatuere adverſùs Regularium privilegia, in c. Quòd ſuper his, n. 14. de major. & obed. 562
1 Synodi Cracovien. & Gneſnen. decreta circà Regularium exemptionem an ſuſtineantur, ib. d. num. 14. & ſeqq. uſque in finem. 562
1 Synodi Cracovien. decreta contrà Regulares expendunturₚ ib. n. 15. 562
5 Synodus Provincialis facultatem non habet derogandi Concilio Generali, nec obligat extrà Provinciam, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 49. de ſchiſmat. 95
3 Concilii Provincialis decreta ſubditi omnes Epiſcoporum obſervare tenentur, in c. Et ſi membra, n. 51. de his quæ fiunt à Prælat. ſine conſen. Capituli. 206
3 Exempti compelli poſſunt ad eorum obſervantiam in caſibus, in quibus de jure communi vel ex Concilio Tridentino poteſtas in ipſos tributa eſt Epiſcopis vel ſynodo Provinciali, ib. num. 52. 206
5 Synodus Provincialis non poteſt inhabilitare ſubditos ad Epiſcopatus in partibus infidelium, in c. A nobis, il primo, num. 11. de ſent. excomm. 306
Vide in ver. *Conſtitutio Synodalis.*
5 Synodi Provincialis ſtatuta non obligant extrà Provinciam, ib. n. 13. 307
1 Concilium Provinciale non poteſt quiſquam ſtatuere contrà Concilium generale, nec contrà Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, numero 24. de Major. & Obed. 563

Synodus Provincialis quoad poteſtatem Metropolitani.

5 In Concilio Provinciali quæ ſit Metropolitani authoritas in c. Sicut olim, num. 97. & num. ſeqq. uſque ad num. 105. de Accuſation. 22
5 Diſſolvere non poteſt Concilium ſine conſilio & aſſenſu Co-Epiſcoporum, ib. n. 98. 22
5 Nec cuipiam ſilentium indicere, aut alia hìc expreſſa facere, ſine eorum conſilio & aſſenſu, ib. n. 98. 22
5 Poteſt tamen mandare nè quis loquatur extrà locum, aut Synodum perturbet, ib. n. 99. 22
5 An & quando poſſit cognoſcere cauſas Suffraganeorum, vel eis ſubjectorum, ib. n. 100. 22
5 Contrà Epiſcopos uſurpantes in Concilio vel extrà illius juriſdictionem non poteſt procedere niſi extrà Concil. ibid. n. 101. 22
5 Non poteſt viſitare Suffraganeos niſi cauſâ cognitâ & probatâ in Conc. Provinciali, ib. n. 102. 22
5 Nec ſufficit ut Concilium declaret eum poſſe viſitare, eo quòd adſint querelæ contrà Epiſcopos, ib. n. 103. 22
5 Metropolitanus & Epiſcopi in Conc. Provinciali ſunt Conjudices, ib. n. 104. 22
Vide in ver. *Synodus Provincialis à quo indicenda.*
Et in ver. *Synodus Provincialis quoad votum.*
Et in ver. *Metropolitanus.*

Synodus Provincialis quoad votum.

5 In Concil. Provinciali qui votum habeant deciſivum vel conſultivum, in cap. Sicut olim, num. 31. & 34. de Accuſat. 20
5 Votum priùs dandum ab iis qui inferioris Ordinis ſunt, ib. nu. 32. 20
5 Metropolitano & Suffraganeis diſcrepantibus quænam ſententia prævalere debeat, ibid. num. 33. & num. ſeqq. & num. 104. 22
1 Suffraganei in Synodo Provinciali habent votum deciſivum, & ſunt Conjudices, in c. Antigonus, n. 62. de Pactis. pag. 590
3 Capitula Cathedralia in Conc. Provinciali votum habent conſultivum, non deciſivum, in c. Etſi membra, n. 10. 41. & ſeqq. & n. 53. de his quæ fiunt à Prælat. ſine conſ. Cap. 205
3 Et poſſunt contradicere & appellare, ib. n. 13. 205
3 Omnia ſunt gerenda de conſilio Capitulorum Provinciæ, ib. n. 46. 206
3 Abbates Commendatarii & Capitulorum Deputati vocem habent conſultivam tantùm, ib. nu. 53. 206
3 Procuratores Epiſcoporum vocem habent etiam deciſivam, ſi Concilio Provinciali placuerit, ib. n. 54. 206

T

3 TABELLIO factus Clericus non perdit ipſo facto Tabellionatûs officium, in c. Sicut te, nu. 6. Ne Cler. vel Monach. 636
3 Idem, ſi fiat Religioſus, Decurio vel Advocatus, ibid. num. 7. 636
3 Tabellio eſt ſervus publicus, ib. n. 13. 636
3 Tabellio factus Clericus vel Monachus poteſt rogationes ſupplere & authenticare, ib. n. 32. 638
1 Tabellio in electionis negotio poteſt eſſe Laicus, in cap. Quia propter, nu. 54. de elect. 267
3 TABELLIONATUS Officium non poteſt Clericis interdici authoritate Laicali, ſed Eccleſiaſticâ tantùm, in cap. Sicut te, n. 4. Nè Cler. vel Monach. 636
3 Tabellionatûs officium cur non liceat Clericis exercere, ib. n. 10. & ſeqq. 636
3 Tabellionatûs exercitium eſt genus rogationis, ib. n. 11. & 15. 636
3 Tabellionatûs officium quibus Clericis interdicatur, ibid. nu. 20. & ſeqq. uſque ad n. 33. 638
3 Quid in Clericis Sacrorum Ordinum beneficiatis, ibidem num. 21. 636
3 Et quid in non beneficiatis & indigentibus, ib. n. 22. 636
3 Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficia obtinentibus, ib. n. 26. 637
3 Et quid ſi beneficium non habeant, ſed patrimonium ſufficiens, ib. n. 27. 637
3 Et quid ſi egeant, ib. n. 28. 637
3 Tabellionatûs officium an prohibeatur Clericis cauſativè quatenùs velint beneficia retinere, an verò præciſè, ib. n. 24. 637
3 Tabellionatûs officium regularibus exercere non licet niſi in cauſa hæreſis, ib. n. 30. & 61. 637
3 Privilegium tamen Apoſtolicum ſuper hoc Regularibus conceſſum nullo Trid. Decreto eſt revocatum, ibidem num. 31. 637
3 Tabellionatûs officium an Clerici exercere poſſint in cauſis Eccleſiaſticis, ſeu ſpiritualibus coràm Eccleſiaſtico Judice, ib. n. 56. & ſeq. uſque in fin. 638
3 Tabellionatûs officium in cauſa hæreſis exercere poſſunt Religioſi & Clerici etiam in ſacris & beneficiati, ibidem num. 61. 639
5 TACENS veritatem quando teneatur pœna falſi & peccet, latè declaratur, in c. Falſidicus, n. 7. & n. ſeqq. de Crim. falſ. 154
5 Peccat quando aſſumit officium teſtificandi, ibid. dict. num. 7. 154
5 Et peccatum mortale, ib. n. 8. & 124. 154
5 Idem eſt quando aliter ex alio officio aſſumpto tenetur dicere veritatem, ib. n. 9. 154
5 Et idem quando ex alia cauſa ad id tenetur, ib. n. 10. 154
5 Tacens veritatem Superioribus ſuis peccat, ib. n. 11. 154
5 Quod etiam procedit in tacente crimen capitale per ipſum commiſſum, ib. n. 125. 160
5 Tacens veritatem non peccat quando non compellitur reſpondere, & veritas aliter haberi poteſt, ib. n. 12. 154
5 Limitatur quando procuraret nè veritas ab aliis poſſet haberi, ib. n. 13. 155
5 Tacens veritatem peccat quando non poteſt aliter de veritate liquere, & proximus indè damnum patitur, ibid. n. 14. & n. 131. 155
5 Tacens veritatem ad favorem proximi, nè puniatur in cauſa criminali non peccat, ib. n. 15. 155
5 Fallit primò, quando aſſumpſit officium teſtificandi, vel aliàs ex officio tenetur, ib. n. 16. 155
5 Fallit ſecundò, in ſubſidium quando veritas aliter haberi non poteſt, ib. n. 17. 155
5 Tacens veritatem in impetratione à Principe peccat, ibid. num. 18. 155
5 Tacens veritatem Judici non juridicè interroganti non peccat, ibid. n. 127. 160
Tacens verum vel exprimens falſum in reſcripto.
Vide in ver. *Subreptio.*
5 TACITURNITAS ratihabitationem non inducit, in cap. Tuæ litteræ, n. 39. & 56. de Cler. per ſal. promot. 156
5 Declaratur, n. 58. uſque ad n. 65. 157
5 Taciturnitas an & quando habeatur pro conſenſu, ibidem num. 55. 156
5 Et quid in præjudicialibus, & ubi agitur de obligatione inducenda, ib. n. 56. 156
5 Et quid ſi cum taciturnitate concurrat actus poſitivus, ib. n. 57. & ſeq. uſque ad n. 65. 156
5 Et quid in favorabilibus, ib. n. 63. 157
5 Taciturnitas eſt quid medium inter conſenſum & contradictionem, in c. Nobis, n. 99. de Simon. 39
5 Taciturnitas non ſufficit in re gravi & oneroſa, ſed requiritur expreſſus conſenſus, ib. n. 100. 39
4 TACTUS moralis an ſufficiat ad contrahendam cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 1. de Cogn. ſpir. 59
4 Tactus corporalis requiritur ad cognationem ſpiritualem contrahendam, ib. n. 4. 59
4 Tactus immediatè præcedens vel ſubſequens Baptiſmum an ſufficiat ad cognationem ſpiritualem contrahendam, ib. nu. 10. 60
3 *Talis* dictio eſt reſtrictiva ad ſimilia & diſſimilium excluſiva, in c. Relatum, il primo, n. 4. de Teſtam. 262
5 Talis quis eſſe præſumitur in quali habitu reperitur, in c. In audientia, n. 3. de ſent. excomm. 312
5 Talis intereſt divinis Officiis pro denario, qui non intereſſet pro Deo, in c. Olim, n. 42. de Verb. ſignif. 355
4 TANGENS linteum, quo puer eſt involutus, aut ſimulans puerum tangere an contrahat cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 7. de Cognat. ſpir. 60
1 TAXATIO ſeu modificatio in ejus eſt arbitrio, in cujus totalis eſt denegatio, in c. Statuimus, n. 36. de ſuppl. neglig. Præl. 325
1 Declaratur, ib. n. 40. 44. & 46. 325
5 TAXATIVÆ dictiones non ſemper in oratione ſubaudiuntur, in c. Patentibus, n. 16. de Priv. 224
5 TAXILLOS faciendi ars prohibita eſt, in c. De cæteso, n. 13. de homic. 116
2 TEMPLARIORUM Ordo extinctus à Clemente V. in Concilio Viennenſi, in c. Nullus, n. 73. de for. compet. 44
5 Templarii & Hoſpitalarii ſemel in anno admitti poſſunt ad divina Officia in Eccleſia interdicta, in c. Cùm & plantare, n. 7. de Privil. 221
3 TEMPUS ad præſentandum præfixum currit etiam Patronis non valentibus præſentare propter litis impedimentum, in c. Cùm propter, n. 3. de Jurepatr. 498
3 Et an currat Patronis ignorantibus, ib. n. 4. 498
3 Temporis curſus ubi non fundatur ſuper negligentia ad Superiorem devolvitur ipſum jus, non autem modus ordinandi Eccleſiam, ib. n. 6. 498
3 Tempus Epiſcopo præfixum ad nominandum Clericos idoneos, vel edictum apponendi in Parochialibus devolutis quando incipiat, ib. n. 11. 499
3 Et quid in bimeſtri Epiſcopis præfixo ad inſtituendum ex Bulla Pii V. Patronis non præſentantibus intrà legitima tempora, ib. n. 12. 499
3 Tempus an currat de momento ad momentum ſpectanda eſt forma verborum, in cap. Ad noſtram, num. 35. de Regul. 352
1 Tempus tranſgreſſionis exilii an debeat attendi ad dignoſcendum quis ſit Judex competens tàm contrà Clericum, quam contrà Laicum, in c. Magnus, n. 90. de oblig. ad ratioc. 456
2 Tempus delicti attenditur quoad pœnam imponendam, non quoad competentiam Judicis, in c. Si quis, n. 57. de for. compet. 32
1 Tempore habili vel inhabili aliquid gerere paria ſunt, ſi effectus conferatur in tempus inhabile, in c. Accepimus, nu. 34. de Pactis. 608
1 Tempus non eſt modus tollendæ obligationis, in c. Treugas, n. 24. de Treug. & Pac. 581
1 Declaratur, ib. n. 30. 581
1 Tempus non eſt de ſubſtantia Ordinis, in c. De eo, nu. 20. de temp. Ordin. 329
3 Tempus vacationis Beneficii attenditur ubi agitur de habilitate vel inhabilitate perſonæ, in c. Dilectus, il ſecundo, n. 19. de Præb. 108
3 Tempus currit etiam ignoranti, ſi præfixum ſit, non in odium negligentiæ, ſed in favorem alterius, in c. Quia diverſitatem, n. 12. de conceſſ. Præb. 181
4 TENENS puerum ad effectum unctionis & Cathechiſmi, non autem Baptiſmi, non contrahit cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 17. de Cogn. Spirit. 61
1 TERMINUS ad ſententiam præfixus à Judice vel Arbitro extinguitur per mortem citati, & ſententia poſteà lata non tenet, in c. Ex parte, n. 15. de Arbitr. 643
1 Terminus decem dierum à Conc. Trid. præfixus in c. 18. ſeſſ. 24. an ſit computandus à die habitæ notitiæ vacationis Eccleſiæ, an verò liberum ſit Epiſcopo quandocumque illum præfigere, in c. Cùm ſit ars, n. 41. & ſeq. uſque ad n. 48. de ætat. & qual. 403
1 Terminum implicat currere ipſo jure, & eſſe ab Epiſcopo aſſignandum, ib. n. 45. 403
1 Terminus Capitulo præfixus ab Epiſcopo ad corrigendos Capitulares non eſt expectandus, ſi Capitulum dicat ſe nolle corrigere, in c. irrefragabili, §. Exceſſus, n. 6. de off. ordin. 527
2 Terminus Judici aſſignatus in reſcripto ad cauſam diffiniendam currit à tempore præſentationis litterarum, & non antè, in c. Super eo, il ſecundo, n. 9. de appel. 178

5 Testes in crimine læsæ Majestatis, Hæresis & Simoniæ admittuntur etiam criminosi, dummodò non sint conspiratores vel inimici capitales, ib. n. 16. 42
5 Testes super immemorabili quomodò deponere debeant, in c. Cùm olim, il primo, n. 5. de Privileg. 232
5 Testes deponentes super instrumentis deperditis debent esse periti, ib. n. 9. 232
4 Testes inducendi contrà matrimonium debent esse omni exceptione majores, in c. Consultationi, numero 6. de Sponsal. 15
4 Et hæc qualitas articulanda & probanda est ab inducente, ib nu. 7. 15
5 Testes criminosi concurrentibus qualitatibus hic præscriptis admittuntur in criminibus exceptis, non tamen ut faciant plenam fidem, nisi conjunctis aliis adminiculis, in c. Per tuas, il primo, n. 3. de Simon. 45
5 Testes recipi possunt etiam publicatis attestantibus quando Judex procedit ex officio, in c. Qualiter, il secundò, n. 67. de Accusat. 14
5 Testes in judicio inquisitionis recipiuntur lite non contestatâ, ib. n. 70. 14
5 Testes admittuntur etiam minùs idonei, quando fit inquisitio, tàm in capite, quàm in membris, & super statu Ecclesiæ, ib. n. 71. 14
5 Testes super fama interrogati qualiter debeant deponere, ib. n. 85. 15
3 Testes an dicantur senes in quinquagesimo anno ad hoc ut examinari possint ad æternam rei memoriam, in c. Cùm sis, n. 42. & 88. de Converf. conjugat. 414
5 Testes etiam coacti in causa criminali sunt irregulares si inde sequatur mors aut mutilatio, in c. Petitio, n. 10. de homicid. 126
2 Testes super articulis debent deponere de scientia per sensus corporeos, non autem de credulitate, in c. Olim, n. 92. de lit. contestat. 76
3 Testis tenetur propalare quod accipit sub sigillo confessionis extrà Sacramentum Pœnitentiæ, in c. Tua nobis, n. 42. de testam. 267
3 Testis legitimè interrogatus tenetur revelare secretum non obstante fide ac juramento de non revelando, ib. n. 43. & 48. 267
3 Testis magis repellitur cùm se offert ultrò, quàm cum requiritur, in c. Nullus, n. 34. de Regul. 312
2 Testium receptio contrà non citatum est nulla, in c. In nomine Domini, n. 1. & 18. de Testib. 135
2 Testes secretò & singillatim sunt examinandi, ib. n. 12. 133
2 Testium depositiones si pars audierit non poterit posteà super iisdem capitulis testes producere, ib. n. 15. 133
2 Testes examinati parte non citatâ, an sufficiant pro mandato de manutenendo, ibid. nu. 19. & seqq. usque ad num. 48. 133
2 Testes recepti sine citatione partis præsumptionem faciunt, ib. nu. 29. 134
2 Item, faciunt inditium, n. 30. sed contrà n. 34. 134
2 Faciunt saltem adminiculum, ib. n. 31. & 35. 134
2 Fallit, ib. n. 45. 135
2 Et sufficiunt pro mandato de manutenendo ex multorum sententia, ib. n. 32. Sed alii contrà, n. 36. 134
2 Testes examinati ad perpetuam rei memoriam sine citatione partis, non probant etiàm in judicio manutentionis, ib. n. 38. 134
2 Testes recepti ante litis contestationem regulariter non probant, nec faciunt inditium, ib. n. 39. 134
2 Testes recepti citato Procuratore non habente mandatum, vel minùs sufficiens, non probant etiam in summariissimo, ib. n. 40. 135
2 Testes examinati coràm Judice incompetenti fidem non faciunt etiam in summariissimo possessorio, ib. n. 44. 135
2 Nec ullum faciunt adminiculum, si cum defectu jurisdictionis concurrunt defectus citationis & juramenti, ib. nu 45. 135
2 Testes non jurati & recepti parte non citatâ, æquiparantur, ib. nu. 46. 135
2 Testium receptio an valeat si citatus ob inevitabilem necessitatem comparere non potuit, ib. n. 48. & seq. usque in fin. 135
2 Testes recepti contrà citatum legitimè impeditum faciunt saltem inditium, ib. n. 51. 135
3 Testes de honestate examinari non debent nisi jejuni, in c. Audivimus, n. 58. de reliq. & vener. Sanctor. 571
3 Testis non juratus non probat, ib. n. 59. 571
4 Testis unicus cum fama plenè probat, in c. Quod nobis, 10. de cland. desponsat. 29
4 Testium præsentia non circumscribitur territorio, sicut jurisdictio, ib. n. 41. 31
4 Testes contrà legitimitatem debent esse omni exceptione majores, in c. Lator, n. 52. Qui filii sint legit. 83
2 Testes diligenter & singillatim sunt examinandi, præsertim si agatur de vita & miraculis canonizandi, in cap. Venerabili, n. 1. & 15. de testib. 142
2 Testes nisi seorsim examinentur, testimonium non valet, & cur, ib. n. 5. 142
2 Testes deponere non debent per eumdem præmiditatem sermonem, in d. c. Venerabili, n. 6. de Testib. 143
2 Testes omnes in publicatione testamenti coadunantur, ib. num. 7. 143
4 Testis deponens in mortis articulo non habet majorem fidem, quàm haberet in vita, in c. Per tuas, n. 14. Qui filii sint legit. 90
2 Testium fidei detrahitur si sunt varii, si vacillant, si satagunt probare negativam, in c. Cùm Ecclesia, n. 20. de caus. posses. & propriet. 98
2 Testis in odium illius qui cum juramento adstrinxit ad non deponendum testificari compellitur, etiamsi perseveret in crimine, & veritas per alios probari possit, in c. Intimavit, n. 3. & 7. de Testib. 136
2 Sed contrà alium non admittitur nisi pœnituerit, ib. num. 4. & 7. 136
2 Testes publicatis attestationibus ulteriùs producendi non sunt, ib. n. 7. 136
2 Nisi per viam restitutionis in integrum, ib. n. 9. 136
2 Testis subtractus ab adversario habetur pro producto, perindè ac si contrà eum deposuisset, ib. n. 11. & seq. 136
2 In Testibus producendis partem impedientes excommunicari possunt, in c. Constitutis, il primo, n. 1. de Testibus & attestat. 139
2 Testis compellitur fraudem illius detegere, qui probationis copiam adversario subtrahit, in cap. Pervenit, il primo, n. 1. de Testib. cogend. 146
2 Testes compelluntur etiam in criminali, quod accusatus malitiosè accusatori subtraxit, ib. n. 2. 146
2 Testis qui juravit contrà aliquem non testificari, juramento non obstante debet compelli, ib. n. 4. 146
2 Testem occultans domi suæ quâ pœnâ puniatur, ibidem num. 8. 147
2 Testis in criminali compellitur testificari an fuerit adstrictus à parte ad non deponendum, ib. n. 9. 147
5 Testis falsidicus tres lædit, Deum, Judicem, & partem, in c. Falsidicus, n. 1. & 120. usque ad n. 133. de Crimfalf. 160
5 Testis tenetur de falso si interrogatus super certo articulo dicat se nescire aut non recordari, vel si deponat obscurè, versutè vel per malitiam, ib. n. 5. & 149. & seqq. 154
5 Testis tenetur pœnâ falsi, qui obscurè, versutè aut per malitiam testificatur, ib. n. 151. 161
3 Testes in actibus humanis regulariter non requiritur ut sint rogati, in c. Cùm esses, n. 22. de Testam. 253
3 Testes duo idonei præferuntur unico, quantæcunque sit dignitatis, ib. n. 30. & 59. 253
3 Testes duo quando sufficiant, & quando tres requirantur, & quales esse debeant ad Ecclesiam pertinet determinare, neque hoc legi Divinæ adversatur, ib. numero 56. & 146. 255
3 Testes septuaginta duo requiruntur ad damnandum Cardinalem Episcopum, ib. n. 144. 260
3 Declaratur, ib. n. 145. 260
3 Testium defectus supplet numerus, ib. n. 146. 260
3 Testes duo vel tres si habeant qualitates requisitas de jure canonico sufficiunt in omni materia quantumvis gravi, ib. n. 137. & 138. 259
Vide in ver. *Testamentum.*
2 Testes in multis causis plures quàm duo requiruntur, sed nunquam sufficit unus, in c. Licèt universis, n. 2. & 4. & 13. de Testib. 137
2 Declaratur, ib. n. 7. & n. 12. usque in fin. 137
2 Testes ultrà duos in multis casibus sunt necessarii, sed in nullo casu ultrà tres si habeant qualitates à jure requisitas, & explicatur lex Divina in ore duorum, &c. ib. n. 4. & 7. 137
2 Leges Civiles requirentes major. num. quàm duorum, vel trium testium, valent, & censentur approbatæ, à Canone, ib. n. 5. 137
2 Contrarium, ib. n. 7. & 9. 137
2 Testes tres in multis casibus requiruntur, ib. n. 8. 138
2 Lex Civilis, quæ in divortio requirit septem testes, non valet ex defectu potestatis, ib. n. 12. 138
2 Testis unicus quamvis legitimus non probat, ib. num. 13. pag. 138
1 Testis unus, & confessio facta absente parte planè probat, in cap. ne innitaris, n. 105. de Constitut. 37
1 Testes plures in concursu prævalent paucioribus, ib. n. 282. 58
1 Testi unico attestanti de morte mariti non est credendum, ib. numer. 415. 80
2 Quod locum habet in omnibus causis tam profanis, quàm spiritualibus, in c. Licèt de Testib. n. 14. 138

2 Testimonio unius creditur ubi de nullius præjudicio agitur, putà an aliquis sit baptisatus, an Eccl. sit consecrata, &c. ib. n. 15. 138
2 Idem si agatur de modico præjudicio, ib. n. 17. 138
2 Idem in pluribus aliis casibus, remissivè, ib. n. 19. 138
2 Clericatus potest probari per unum testem, ib. n. 16. 138
2 Testis unicus sufficit ad probandam possessionem in judicio manutentionis, ib. n. 18. 138
2 Testis unicus in judicio præsumptionem inducit, ibidem num. 20. 138
3 Testes ubi sunt prorsùs inhabiles ad testimonium faciendum, numerus non supplet defectum, in c. Vestr. nu. 144. de cohabitat. Cler. & Mulier. 16
5 Testes Synodales per singulas Diœceses deputari debent in quolibet provinciali Concilio, in c. Sicut olim, nu. 2. de Accusat. 18
5 Quod sit eorum officium & potestas, ibid. & num. seqq. & nu. 6. 19
5 Quibus qualitatibus præditi esse debeant, ib. n. 3. 18
5 Et in quibus differant à testibus synodalibus deputandis in Synodo Diœcesana, ib. nu. 5. 18
5 Testes synodales in provinciali Concilio deputandi non requiritur ut sint jurati, ib. n. 6. 19
5 Si sint de loco ubi inquirunt, propriis sumptibus vivere debent, ib. nu. 7. 19
5 Sin minus à quo sint procurandi, ib. n. 8. 19
5 Sumptus habere debent moderatos, sed non possunt aliquem coërcere, ib. n. 9. 19
5 Testes synodales in Synodo ab Episcopo constitui debent, in c. Cùm olim, il secondo, n. 14. de Privileg. 232
2 Testes & instrumenta eamdem vim habent ad plenam probationem faciendam, in c. Sicut, n. 3. de probat. 115
2 TESTIFICARI compellitur qui juravit testimonium non dicere, si attestationes publicatæ non sunt, nec renunciatum testibus, in c. Intimavit, n. 1. & 3. de testibus attestat. 136
2 TESTIMONIUM, accusatio & ordo æquiparantur in repellendo, in c. Non debet, n. 7. de Testibus. 145
1 TEXTUS in c. Præterea de ætat. & qualit. an fuerit corruptus per c. Si pro Clericis, de Præben. in 6. in d. c. Præterea, n. 5. 377
1 THALMUD Judæorum librum plures Romani Pontifices jusserunt concremari, in c. Canon Statuta, n. 69. de Constit. 19

Theologia, Theologus.

1 Theologi & Canonistæ quomodò se invicem habeant in juribus & rationibus pendendis, in c. Cùm contingat, n. 11. de ætat. & qualit. 385
3 Theologiæ appellatione venit etiam scientia Canonica, in c. Non magnoperè, n. 15. Ne Cler. vel Monach. 621
3 Theologiæ appellatione an comprehendatur scientia Canonica, in cap. Super Specula, n. 31. Ne Cler. vel Monach. 3
3 Theologus Cathedralis habet onus legendi injunctum præbendæ per se stans, in c. Litteras, num. 62. de Concess. Præb. 187
5 Theologiæ Lector de jure eligi debet tantùm in Metropolitana Ecclesia, sed ex Concilio etiam in Cathedrali & Collegiata, in c. Quia nonnullis, numero 24. de Magistris. 73
5 Theologi officium est Sacerdotes & alios docere Sacram Scripturam, & in his præsertim instruere, quæ ad curam pertinent animarum, ib. n. 28. 73
5 Theologia scholastica est quæ legitur in libris sacrorum Scriptorum, ib. n. 31. 73
5 Theologus in Metropolitana Ecclesia electus de jure efficitur Canonicus, ib. n. 33. 74
5 Secùs ex Conc. Trident. ib. n. 34. 74
5 Theologi electio spectat ad Episcopum, Præbendæ verò Theologalis collatio facienda ab eo, ad quem antè Conc. Tridentinum spectabat, ib. n. 38. & seq. 74
Theologalis præbenda.
Vide in ver. *Præbenda Theologalis.*
Magistri, seu Lectores & Scholares Theologiæ.
Vide in ver. *Lectores Theologiæ.*
3 THESAURARIA an sit Dignitas, in cap. Ad hæc, n. 39. de præbend. 81
4 S. THOMÆ loca de potestate legali in inducendo impedimenta matrimonii contrahendis conciliantur, in c. Utrùm autem, n. 23. de cognat. spirit. 56
3 S. Thomæ doctrina ab Ecclesia est approbata tanquàm veridica & Catholica, in c. Fraternitatem, n. 25. de sepult. 277
5 S. Thomæ doctrina de ignoranter promoto per Simoniam expenditur, in c. Nobis, n. 50. & 80. & seq. de Simonia, pag. 36
4 Timor vanus non excusat, in cap. Consultationi, n. 11. de sponsal. 15
Vide in ver. *Matrimonii libertas.*
1 TINTINNABULORUM sex sunt genera, in c. Custos Ecclesiæ, n. 7. de Offic. Custod. 476
3 TITULUS de Clericis non residentibus in quibus beneficiis procedat, in c. Clericos, n. 36. de Cler. non resid. 60
1 Tituli beneficiales sunt de jure positivo, in cap. Cùm pridem, n. 69. de Pactis. 599
1 Titulus Ecclesiasticus est spiritualis potestas ad actus spirituales exercendos, ib. n. 117. 603
1 Tituli beneficiales sunt ex se formaliter spiritualia licèt affectiva per Ecclesiam, ib. n. 126. 603
1 Tituli Episcopatûs sunt de jure positivo, & tamen vendi non possunt sine labe Simoniæ, ib. n. 129. 604
1 Titulus & beneficium pro eodem assumuntur, in cap. Ad audientiam, il secundo, n. 104. de Rescript. 167
1 Titulus putativus nisi proveniat à legitimo Superiore non dicitur coloratus, nec sustinetur opinione communi, in c. Nisi cùm pridem, n. 33. de Renunc. 313
Vide in ver. *Prælatus putativus.*
3 Titulus ratificatus in persona unius non evellitur licèt alteri exercitium & administratio concedatur, in cap. de Rectoribus, n. 36. de Cleric. ægrotan. 150
2 Titulus reprobatus à jure habetur pro non titulo, in cap. Gravis, n. 75. de Restit. spoliat. 106
3 Titulus justus elicitur ex facto executoris institutionem tribuentis, in c. Cùm venissent, n. 19. de Institut. 171
1 Tituli non sunt ab Episc. transferendi ab una ad aliam Eccl. sine magna causa, in c. Ad audientiam, il primo, n. 58. de Eccl. ædific. 164
5 Titulus suæ possessionis licèt non cogatur quis ostendere, tamen speciale est in possessione beneficii, ut cùm de institutione agitur, eam probare debeat per instrumentum, in c. Licèt Heli, n. 19. & 22. de Simon. 42
5 Titulum sui beneficii non cogitur Clericus ostendere quando tertius agit contrà ipsum, allegans se habere jus in Præbenda, ib. num. 24. 43
Vide in ver. *Benefectatus.*
5 Episcopus in visitatione potest cogere Clericos visitatos ad exhibitionem suorum titulorum ex sententia S. Congregationis Concilii, ib. n. 26. 43
5 Episcopi noviter promoti solent publicare edictum generale, ut unusquisque teneatur fidem facere de titulo sui beneficii, ib. num. 30. 43
5 Possessio dicitur antiqua ad effectum præsumendi titulum si sit decennalis, ib. n. 31. 43
Titulus ordinandorum.
Vide in ver. *Ordo quoad titulum.*
3 TOLERANTIA & patientia Superioris delictum subditi non excusat, in c. Sicut nobis, n. 4. de Regul. 364
3 Tolerantia Papæ non operatur ut pluralis justè possideat, sed ut subditi ab ipso justè Sacramenta percipiant, in cap. Cùm jam dudùm, n. 12. de Præben. 90
3 *Toleramus* verbum inducit tàcitam dispensationem super facto aliàs illicito, in c. Nisi essent, n. 29. & 31. de Præbend. 101
3 TOLETANI Concilii decretum de his, qui post assumpta Ecclesiasticarum dignitatum officia ad conjugia redeunt, expenditur, in c. Majores, n. 113. & seqq. de Baptism. 566
1 TONSURA, seu Psalmistatus an possit conferri à simplici Presbytero, in c. Cùm contingat, n. 6. de ætat. & qualit. 384
1 Tonsura Clericalis seu Psalmistatus, an sit Ordo, ib. n. 10. & seqq. usque in fin. 385
1 Tonsuram Clericalem non esse ordinem propriè quibus fundamentis probetur, ib. num. 13. & seqq. usque ad num. 45. 385
1 Tonsura est media dispositio inter statum Laïcalem & Clericalem, ib. n. 24. & seqq. n. 40. & 41. 386
1 Contrarium, n. 128. 394
1 Tonsura Clericorum & Monachorum quid significet, ib. num. 26. 386
1 Tonsura Clericalis relationem non habet ad Eucharistiæ Sacramentum, ib. n. 28. 386
1 Contrarium, n. 110. 391
1 Tonsura non est repetenda si eâ omissâ reliqui ordines fuerint collati, ib. n. 29. 386
1 Contrarium, n. 100. & seqq. 391
1 Tonsura confertur sine ulla rei traditione, ib. n. 33. 386
1 Contrarium, n. 69. & 87. 389
1 Concilium Trid. non habuit tonsuram clericalem pro Ordine Ecclesiastico, ib. n. 36. & seqq. 386
1 Declaratur, ib. n. 132. 394
1 Conc. Trid. decreta de Cler. tonsura expenduntur, ib. num. 132. 394
1 Tonsuram clericalem, seu Psalmistatum esse Ordinem

2 Quod procedit quoad exercitium jurisdictionis, non autem quoad juris rescripti, ib. n. 10. 178
2 Item procedit si tempus fuerit limitatum per numerum dierum, hebdomadarum, mensium vel annorum, secùs si ad certum diem, ibid. n. 11. 178
2 Et factâ assignatione per numerum mensium quot dies sint computandi, ib. n. 12. 178
2 Et an dies assignationis computentur in termino remissivè, ibid. num. 13. 178
2 Terminus à Papa vel alio Superiore Judici Ecclesiastico est præfigendus, infrà quem natalium quæstionem prosequatur & de hæreditate nullatenùs se intromittat, in c. Tuam, n. 60. de Ordin. cognit. 95
3 Terminus alicui datus ad suam voluntatem declarandam, non est expectandus si ille priùs voluntatem suam declaraverit, in c. Potuit, n. 6. de locat. & conduct. 214
3 Terminus ubi præscribitur ad aliquid faciendum, non est opus denuntiatione aliquâ ad moram contrahendam, n. 7. 214
3 Termini habiles præsupponuntur cùm de una re disputatur, in c. Non est vobis, n. 34. de Regul. 328
5 Terminus ad quem, non in quo dispositio celebratur debet considerari, in c. Quanto, n. 5. de Priv. 254
2 TERRITORIUM proprium habere idem est atque extra Diœcesim existere, in c. Cùm contingat. n. 35. de for. compet. 61
1 Territorium proprium ab inferiori Prælato sine omnimoda jurisdictione privativè ad Episcopum acquiri non potest, in c. Significasti, n. 19. de Off. Archid. 473
3 Territorium proprium non fit inferioris Prælati, nisi tam ipse, quàm Clerus & Populus eximatur à jurisdictione Episcopi, in c. Cùm dilectus, numero 23. de Relig. domib. 467
3 TERRULÆ, vel vineolæ Ecclesiæ alienari possunt de consensu Episcopi tribus concurrentibus, in c. Nulli, n. 24. de reb. Eccl. non alien. 211
3 Terrulæ exigui valoris quæ dicantur ad hoc ut alienari possint sine beneplacito Apostolico, ib. n. 26. 211
5 TERTIARIIS viris & mulieribus non possunt Regulares ministrare Sacramenta Pœnitentiæ vel Eucharistiæ in Paschate, Viatici vel Extremæ unctionis, in c. Omnis. n. 64. de pœn. & remiss. 290
5 Tertiarii S. Dominici eodem jure censentur cum tertiariis S. Francisci, ib. n. 65. 290
5 Tertiariorum non est aliqua religio, sed modus vivendi à Sede Apostolica approbatus, ib. n. 66. 290
5 Tertiarii suscipere debent Sacramenta à Parocho, de cujus Parochia existunt, ib. n. 67. 290
1 Tertiarii, qui lite pendente in foro sæculari, tertiæ regulæ habitum assumpserunt, an in causa illa teneantur coràm Judice laico respondere, in c. Magnus, n. 80. de oblig. & ratioc. 454
2 Tertiarii, seu Fratres de pœnitentia & Milites gaudentes an sint personæ Ecclesiasticæ & fori privilegio gaudeant, in c. Nullus, n. 65. & seqq. usque ad n. 72. de for. compet. 42
2 Tertiarii ex Conc. Lateranensi non potiuntur privilegiis Ordinis & exemptione ab Ordinario, nisi collegialiter vivant, seu cum claustralibus habitent, ib. n. 66. 42
2 Nisi aliter se habeat consuetudo, ib. n. 70. 42
2 Tertiariæ domi suæ vel consanguineorum habitantes nullâ exemptione fruuntur, nisi emiserint expressum votum Castitatis vel Cœlibatûs, ib. n. 67. & 69. 42
2 Sed etsi votum emiserint, tamen servari debet consuetudo, quâ Ordinarius jus administrandi Sacramenta vel aliam in eas jurisdictionem acquisivit, ib. n. 69. 42
2 Bulla Pi. V. quâ Tertiarii ad clausuram adstringuntur non comprehendit eas, quæ in suis, vel Consanguineorum domibus habitant, ib. n. 68. 42

Testamentum, communia.

3 Testamentum quo*is tempore fiat, dicitur factum tempore mortis, in c. Cùm esses, n. 71. de testam. 256
3 Institutio hæredis est caput & fundamentum totius testamenti, ib. num. 74. 256
3 Testandi facultas generaliter concessa non comprehendit personas alioqui inhabiles, ib. num. 94. 257
3 Declaratur, ib. n. 142. 260
3 Testamentum est in quo hæres instituitur, in c. Relatum, il primo, n. 6. de testam. 262
3 Testamentum in vita testatoris ordinatur & perficitur, in cap. Prudentes. n. 20. de Donationib. 231
3 Testator censetur se retulisse ad dispositionem juris communis, in c. Conquerente, numero 18. de Cler. non resid. 30
5 Testamentum B. Dominici, in c. Nimis prava, n. 16. de excess. Prælat. 204
5 Testamentum in quo Fratres Minores sunt instituti hæredes est nullum, & succedunt venientes ab intestato, nisi adsit cohæres vel substitutus, ib. n. 41. 206
1 Testamenti utriusque author est Deus, in c. Cùm pridem, n. 132. de Pactis. 604
1 Testamentum primum habens clausulam derogatoriam rumpitur per secundum in quo sit clausula generalis, non obstantibus quibuscumque aliis testamentis, in c. Nonnulli, num. 36. de Rescript. 156
3 Testamentorum publicatio ad Episcopum non spectat nisi consuetudo aliud inducat, in cap. Nos quidem, num. 11. & seqq. de testam. 246
3 Nemo potest cavere nè leges in suo testamento locum habeant, ib. n. 41. 248
3 In testamentis attenditur quale fuerit personale objectum & finis testatoris, ib. n. 63. 249
3 Testamenti factionem impedit professio tacita, sicut expressa, in c. Quia ingredientibus, n. 13. de testam. 240
3 Testamenta & aliæ ultimæ voluntates non comprehenduntur in Decreto Conc. Tridentini de renunciationibus non faciendis, nisi cum licentia Ordinarii, & intrà duos menses antè professionem, n. 17. 240
1 Testamentum inter liberos quamvis valeat sine publicatione, tamen si testator voluerit illud publicari, & antè publicationem obierit, est nullum ex defectu voluntatis, in c. Publicato, n. 63. de elect. 288
3 Testamentum an inducat sufficientem probationem propositi mutandi vitam, in c. Consulti, numero 41. de Regul. 378
2 Testamentum in quo monasterium non fuit institutum, saltem in legitima, an rumpatur si testator fiat Monachus, in c. Præsentia, n. 22. de Probat. 122
2 Testamentum in quo Fratres Minores sunt instituti, non valet, nisi adsit cohæres, & hæreditas defertur venientibus ab intestato, ib. n. 42. 123
Vide in ver. *Fratres Minores.*
4 Testamentum imperfectum ratione voluntatis non valet, in c. Lator, n. 49. Qui filii sint legit. 83

Testamentum cæci.

3 Testamentum cæci ad non pias causas conditum coràm Parocho, & duobus testibus an valeat, latissimè in utramque partem discutitur, in cap. Cùm esses n. 77. & num. 87. usque ad n. 157. de testam. 256
3 Cæcus de jure civili quam formam servare debeat in suo testamento, ib. n. 78. 256
3 Quamvis testamentum cæci signetur à testibus, non est nuncupativum, ib. n. 79. 256
3 Non requirit, ut sigilla testium apponantur in chordulis, sicut requirit testamentum in scriptis, ibid. n. 80. 257
3 Et an institutio hæredis fieri debeat antè legata, ibidem num. 81. 257
3 Cæci testamentum non servatâ formâ L. Hac consultissimâ, C. qui testam. facere possunt, de jure civili non valet, ib. num. 82. & 96. 257
3 Et quid in Codicillis, ib. n. 83. 257
3 Et quid in donatione causâ mortis, ib. n. 84. 257
3 Cæcus non potest testari inter liberos nisi servatâ formâ L. Hac consultissimâ, C. Qui test. fac. pos. ib. n. 89. 257
3 Contrarium, ib. n. 154. 260
3 Cæci testamentum etiam ad pias causas conditum non servatâ formâ l. Hac consultissimâ, C. qui testam. fac. poss. non valet, ib. n. 110. 258
3 Contrarium, ib. n. 152. 260
3 Cæcus ita demùm testari potest ad pias causas non servatâ formâ legis civilis, si relinquat piis & venerabilibus locis, secùs si privatis personis pauperibus, ibidem numero 152. 260
3 Contrarium, ib. n. 153. 260
3 Cæcus an possit testari ad pias causas non servatâ formâ L. Hac consultissimâ, C. Qui testam. facere possunt. remissivè, in c. Relatum, il primo, n. 15. de testam. 263

Testamentum inter liberos.

3 Testamentum inter liberos scriptum vel subscriptum manu testatoris sine aliquo teste valet quoad liberos, sed non quoad extraneos, nisi saltem duo testes intervenerint, in c. Relatum, il primo, n. 10. de testament. 263

Testamentum militare.

3 Testamentum militare non solùm requirit militiam, sed etiam ut miles sit in conflictu belli, in cap. Cùm esses, de testam. n. 64. & 70. 256

Testamentum ad non pias causas de jure Canonico.

3 Testamentum quod Parochianus facit coràm Presbytero suo & duobus testibus, valet, nec tenet consuetudo contraria, in c. Cùm esses, n. 1. de testam. 252
3 Testamentum etiam ad non pias causas conditum coram Parocho & duobus testibus, valetne dùm in foro Canonico, sed etiam in foro Civili, contraria consuetudine non obstante, ib. n. 2. & 40. 252
3 Testamentum de jure Canonico non requirit, ut testes sint rogati, ib. n. 15. 253
3 Contrarium, ib. n. 17. & seqq. usque ad n. 33. 253
3 Testamentum de jure Canonico coràm duobus vel tribus testibus, non valet, nisi etiam adhibeatur proprius Parochus testatoris, ib. n. 24. 253
3 Parochus dicitur Pater spiritualis omnium suorum Parochianorum, ib. n. 26. 253
3 Nec est verisimile ut consentiat falsitati, ib. nu. 27. 44. & 57. 253
3 Parochus in testamento æquipollet quinque testibus, ib. nu. 28. 253
3 Contrarium, ib. n. 29. 253
3 Parochus est testis authorisabilis, de quo Canones multum confidunt, ib. n. 31. & 44. 253
3 Testes duo in testamento adhibendi de jure Canonico debent esse idonei, id est, in aliquo non suspecti, ib. n. 32. 253
3 Mulier & servus an de jure Canonico possint esse testes in testamento, ib. n. 34. 253
3 Quid in testamento ad pias causas, ib. n. 35. 254
3 Testamentum, de quo certitudinaliter constat per duos testes omni exceptione majores, mandari debet executioni saltem per viam denunciationis Evangelicæ ad peccatum vitandum, ibid. n. 54. 255
3 Contrarium, ib. n. 59. 60. & 62. 255
3 Testes duo quando sufficiant, & quando tres requirantur, & quales esse debeant, ad Ecclesiam pertinet determinare, neque hoc Legi Divinæ adversatur, ibid. nu. 6. & 146. 253
3 Parochus & duo testes idonei in testamento adhibiti excludunt omnem falsitatis suspicionem, ib. n. 57. 255
3 Testamentum ad non pias causas coràm tribus testibus sine Presbytero Parochiali non valet, ib. n. 58. 255
3 Valet tamen si quatuor testes sint adhibiti, ib. n. 59. 255
3 Hæredes ab intestato, qui non credunt duobus vel tribus testibus fidem adstruentibus testamenta ad non pias causas, non censentur habere conscientiam læsam, ibidem num. 101. 258
3 Contrarium, ib. n. 133. 259
3 Lex divina in ore duorum vel trium stet omne verbum, non refertur ad majorem numerum, sed ad minorem, ib. nu. 108. 258
3 Imò refertur etiam ad majorem, ib. n. 144. & seqq. 260
3 Leges civiles requirentes in testamentis numerum septem testium sunt contrà jus divinum, ib. n. 114. 258
3 Item, sunt contrà jus naturale, ib. n. 118. & 127. 258
3 Item, constituta SS. Patrùm, ib. nu. 122. 258
3 Item, contrà generalem Ecclesiæ consuetudinem, ibid. num. 123. 259
3 Item, fovent peccatum, ib. n. 141. & 160. 259
3 Testamentum impugnans ob defectum solemnitatis in numero septem testium peccat mortaliter & potest excommunicari, ib. n. 124. & seqq. usque ad n. 141. 259
3 Leges civiles irritantes testamentum cum pauciori numero quàm septem vel octo testium tanquàm peccati nutritivæ non sunt servandæ, ib. n. 131. 259
3 Testamentum coràm duobus vel tribus testibus secundùm Apostolum impugnari non potest ex defectu solemnitatis, ib. num. 135. 259
3 Hæredes ab intestato contrà conscientiam occupat bona defuncti qui coràm quatuor vel quinque testibus extraneum hæredem instituit ib. n. 137. 259
3 Judices sæculares cogi possunt ad observantiam hujus capitis, ib. n. 140. 259
3 Testamentum Romæ conditum ad non pias causas coram Parocho, & duobus testibus, an valeat stante statuto Urbis, quoad præcipit servari jus civile, & eo deficiente jus Canonicum, ibid. numero 157. & seqq. usque in fin. 261
Vide in ver. *Statutum quoad testamenta.*
3 Testamentum ad pias causas conditum per verba enuntiativa & propter aliud prolata, valet etiam ad exclusionem alterius Ecclesiæ, in c. Cùm dilectus, n. 2. de success. ab intestat. 271

Testamentum ad pias causas.

3 Testes in testamento ad pias causas an debeant esse rogati, in cap. Cùm esses, numero 23. de testam. 253
3 Mulier & servus an de jure Canonico possint esse testes in testamento ad pias causas, ib. num. 34. 253
3 Testamentum ad pias causas conditum in mortis articulo coràm duobus testibus non valet si testator reconvalescat, ib. n. 66. & seqq. 256
3 Contrarium, ib. n. 71. 256
3 Testamento ad pias causas magis favetur, quàm testamento inter liberos, ib. n. 155. 261
3 Fallit quoad legitimam filiis debitam, ib. n. 156. 261
3 Testamentum in quo Ecclesia instituitur, & filius exhæredatur, est contrà officium pietatis, ib. d. n. 156. 261
Vide in ver. *Filius.*
5 Testamentum favore piæ causæ valet sine hæredis institutione, in c. Nimis prava, n. 29. de excess. Prælat. 205
3 Ultima voluntas ad pias causas coràm duobus testibus valet, in c. Relatum, il primo, n. 1. de testam. 262
3 Differentiæ sex inter c. Relatum, il primo, in cap. Cùm esses, de testam. ib. n. 3. & seqq. usque ad. n. 15. 262
3 Ad pias causas valent non modò legata & fideicommissa, sed etiam institutio hæredis, de qua constat per duos testes, ib. num. 5. & seqq. 262
3 Testes duo in testamento ad pias causas non sunt de solemnitate substantiali, sed probatoria, quæ potest adimpleri per æquipollens, ib. n. 8. & seqq. 263
3 Testamentum ad pias causas scriptum manu testatoris valet sine ullo teste, ib. n. 9. 263
3 Testamentum ad pias causas coràm duobus testibus valet etiam in Terris Imperii & in foro Civili, ib. n. 11. 263
3 Testes in testamento ad pias causas non requiritur, ut sint rogati, ib. n. 12. 263
3 Et potest adhiberi etiam Mulier, ib. n. 14. 263
Cæcus an, & quomodò testari possit ad pias causas.
Vide in ver. *Testamentum cæci.*

Testamentum quoad testes de jure Civili.

3 Testamentum sive in scriptis, sive nuncupativum de jure civili requirit septem testes, in cap. Cùm esses, nu. 3. & 159. de testament. 253
3 Et hic numerus non tantùm est de forma probatoria, sed etiam de forma substantiali, ib. n. 4. 253
3 Etsi unus deficiat, testamentum corruit, ib. n. 37. 254
3 In testamento ruri condito sufficiunt quinque testes, ib. num. 6. 253
3 Sive fiat in scriptis, sive per nuncupationem, ib. n. 7. 253
3 Testamentum tempore pestis an fieri possit cum quinque testibus, remissivè, ib. n. 8. 253
3 Testamentum solemne requirit testium subscriptionem, ib. num. 9. 253
Nuncupativum, Secùs, ib. n. 10. 253
3 Testes in testamento tam in scriptis, quàm nuncupativo debent esse rogati, ib. n. 19. 253
3 Testes idonei in testamento de jure civili dicuntur masculi, puberes & liberi, ib. n. 33. 253
3 Testium solemnitas in testamento introducta est propter suspicionem falsitatum, ib. n. 100. 258
3 Testes in dominio Mediòlanensi dicuntur senes in sexagesimo anno, quoad examen ad æternam rei memoriam, in c. Cùm sis, n. 88. de Convers. Conjugat. 414
3 Testator non potest prohibere quin in casum negligentiæ jus exequendi devolvatur ad Episcopum, in c. Tua nobis, n. 12. & seqq. de testam. 265
3 Sicut nec potest cavere ne tutor teneatur de dolo, licèt malè administret, ib. n. 13. 266
3 Voluntas testatoris pro lege servanda est si sit licita, aliàs secùs, ib. num. 14. 266
3 Testator non præsumitur voluisse ut judicium suum reddatur eluforium, ib. n. 17. 266
3 Præsumptio aliqualis oritur tacitæ fidei in fraudem legis accommodatæ, si ex verbis testatoris non appareat cui facienda sit restitutio, ib. n. 55. 256
3 Testator non potest disponere ut impossibile transferatur ad possibile, in c. Nos quidem, n. 52. de testam. 248
2 Testandi facultate potest quis se privare, offerendo se, & bona sua loco religioso, in cap. Præsentia, numero 4. de probat. 121
3 Testatoris prohibitio nè pia ejus voluntas possit per Papam commutari, non tenet, in c. Relatum num. 39. Nè Cleric. vel Monach. 628

Testium exceptio.

5 Abbas adversùs testes deponentes contrà eum super simonia in judicio inquisitionis potest excipere, quod sunt inimici & conspiratores: aliàs verò exceptiones criminum opponere non potest, in cap. Licèt Heli, n. 2. de Simon. 48

propriè & characterem imprimere qui authores sensefint, ib. n. 45. 387
1 Referuntur fundamenta pro sententia Canonistarum, ib. n. 46. & seqq. usque ad n. 119. 393
1 Tonsuræ collatio irrita est, si fiat non servatâ formâ præscriptâ Ecclesiæ, ib. n. 50. 387
1 Tonsura Cler. & Psalmistatus idem sunt, ib. num. 80. & num. 88. 390
1 Tonsura clericalis undè ortum duxerit, ib. n. 84. 390
1 Tonsura à Pontificali Romano inter Ordines computatur, ib. num. 95. & seqq. 391
1 Datur inter Missarum solemnia sicut & reliqui Ordines in solemnibus ordinationibus, ib. n. 86. 390
1 Tonsuræ clericalis materia & forma quæ sit, ibid. num. 87. & seqq. 390
1 In Tonsuræ collatione confertur gratia, ib. n. 89. 391
1 Tonsura clericalis, seu Psalmistatus, jure ordinario conferri non potest, nisi ab Episcopo, ib. n. 94. 391
1 Tonsuratus antè susceptum Chrisma est malè promotus, & eget dispensatione Apostolicâ, ib. n. 96. 391
1 Tonsura seu Psalmistatus est principium & quasi fundamentum militiæ Clericalis, ib. n. 101. 391
1 Tonsura Clericalis, seu Psalmistatus quam relationem habeat ad Eucharistiæ Sacramentum, ib. n. 119. 393
1 Tonsuræ Clericalis effectus memorabiles complures recensentur, ib. n. 112. 393
1 Tonsuræ Clericalis ministerium est sacrum, ib. n. 115. 393
1 Tonsura & minores Ordines extrà solemnes ordinationes dari possunt etiam sine celebratione Missæ, ibidem num. 127. 394
3 Tonsura requirit ætatem septem annorum completam, in c. Super inordinata, n. 20. de præben. 142
1 Tonsuræ collatio facta ab Episcopo familiari suo triennali valida est si statim ac reservata fuit pensio, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 137. de Rescript. 169
5 Tonsura arguit professionem si per eam professi à novitiis distinguantur, in c. Nullus, n. 1. de Regul. 310
1 Tonsura clericalis quocunque die & horâ conferri potest, in c. De eo, n. 4. de temp. ordinat. 328
1 Tonsura & quatuor minores Ordines eodem die ab Episcopo uni conferri non possunt, ib. n. 14. 328
1 Tonsura in minoribus ordinibus continetur, ibidem numero 16. 329
1 Sixti V. constitutio de prima Tonsura expenditur, in c. Cùm contingat, n. 113. de ætat. & qualit. 393
2 Tonsura Monachalis, de qua in c. Monasterium 19. quæst. 3. incautè accipitur à Summistis pro tonsura clericali, in cap. Cùm inter vos, n. 13. & seq. de sententia & re judicat. 174
2 Tonsura magna in Novitio inducit tacitam professionem, ib. num. 14. 174
3 TORQUERI nemo potest nisi legitimis præcedentibus inditiis, in c. Audivimus, n. 52. de reliq. & veneration. Sanct. 571
3 Etiam pro crim. læsæ Majestatis & proditionis patriæ, ib. num. 53. 571
2 TORTURA infert gravamen irreparabile, & ideò ab illius comminatione datur apellatio, in c. Super eo, il secundo, n. 9. Appellat. 178
3 TORTURA adeò purgantur inditia, ut reus puram veritatem dixisse censeatur, in c. Audivimus, n. 45. de reliq. & ven. Sanct. 571
3 Tortura sine novis inditiis repeti non debet, ibidem numero 48. 571
3 Tortura inusitato tormenti genere inferenda non est, ib. num. 51. 571
1 *Tractare* verbum quid importet, in c. Contingit, n. 18. & 29. de Arbitr. 641
4 TRACTATUS parentum ad constituendum filium in quasi possessione legitimitatis fortior est, quàm nominatio, in c. Lator, n. 21. & n. 30. Qui filii sint legitimi. 80
4 Tractatus legitimitatis cum adminiculis nocet etiam fideicommissariis, ib. n. 63. & 79. usque ad n. 88. 85
4 Tractatus & nominatio patris super legitimitate filii, an & quando noceat tertio, ib. n. 79. & n. seq. usque ad nu. 88. 87
4 Tractatus & nominatio patris non nocet tertio quando agitur de præjudicio fœderis alterius matrimonii. Secùs si de successione, ib. n. 80. & 87. 88
4 Tractatus parentum cum adminiculis probat legitimitatem ad effectum successionis etiam in petitorio & contrà tertium, ib. n. 81. & 86. 88
4 Tractatus legitimitatis filii quando adest contrarius tractatus non nocet fideicommissariis, ib. n. 84. 88
4 Tractatus simplex sine adminiculis, an sufficiat in petitorio ad successionem obtinendam exclusò tertio, ib. n. 85. 88
4 Tractatus legitimitatis vincit testimonium parentum, & hoc vincit famam viciniæ, in c. Per tuas, n. 16. Qui filii sint legit. 90
1 Tractatus non includit deliberatum consensum, in c. Cùm pridem, n. 20. de Pactis. 595
1 Tractatus in electione per compromissum est unum de essentialibus requisitis, in c. Licèt de vitanda, nu. 49. de elect. 216
3 Tradere quid importet, in cap. Porrectum, num. 41. de Regul. 353
1 TRANSACTIO de spiritualibus fieri non potest, in cap. Contingit, n. 19. de Arbitr. 641
1 Transactio ex sui natura requirit ut aliquid detur, promittatur vel retineatur, ib. n. 31. 641
1 Et dicitur species alienationis, ib. nu. 32. 646
1 Transactio facta per eum qui non potest alienare, valida est, si per ipsum non fiat alienatio, in c. Cum tempore, n. 27. de Arbitr. 638
1 Transactio facta de rebus Ecclesiæ per Prælatum sine consensu Superioris, non obligat successorem, in cap. Veniens, n. 1. de transact. 612
1 Sed valet in præjudicium transigentis, & quandiu Ecclesiam possidebit, ib. n. 2. 612
1 Transactio personalis efficitur realis, & obligat etiam successores si fuerit per Sedem Apostolicam confirmata ex certa scientia, ib. n. 3. 612
1 Transactio omnis est pactum, sed non è converso, ibidem num. 8. 612
1 Transactionis substantia est ut aliquid utrimque detur, aut remittatur, ib. n. 13. 612
1 Transactio fit super re dubia & lite incerta, aliàs non tenet, ib. nu. 16. 613
3 TRANSITUS ad arctiorem Religionem qualiter sit permittendus, in c. Nè Religiosi, n. 70. de Regul. 395
1 Transitus à perfectiori statu ad minùs perfectum, est licitus, in c. Nisi cùm pridem, n. 6. de renunciat. 311
3 Transiens ab uno ad aliud Monasterium non eget novâ probatione, in c. Ad Apostolicam, n. 45. de Regul. 361
3 Transitus à Fratribus Capucinis ad Minores, & Observantia non datur, ib. n. 50. 362
3 Necà Calceatis ad Discalceatos sejusdem Ordinis, n. 51. 362
3 Transiens ad laxiorem Religionem ejusdem Ordinis potest quandocumque ad primum redire, nisi in secunda fuerit tacitè vel expresè professus, ib. n. 55. 362
3 Transitus ad laxiorem Religionem causa præcipua est infirmitas ac debilitas complexionis, ib. n. 62. 362
1 Transiens ad secundam Ecclesiam sine licentia Superioris, non est ipso jure privatus primâ, sed privari potest infrà sex menses: secùs si tranleat cum licentia, in c. Admonet, n. 12. de Renunc. 304
Electus ad secundam Ecclesiam non potest se transferre, &c. Vide in verb. *Electio ad secundam Ecclesiam.*
1 Transitus est facilior in habentibus symbolum, in c. Sanè, il secundo, n. 12. de offic. Deleg. 481
3 TRANSLATIO Reliquiarum & Corporum Sanctorum fieri non debet authoritate Principis sæcularis, in c. Cùm ex eo, n. 18. de Reliq. & vener. Sanct. 575
3 Translatio Reliquiarum est species alienationis, ibidem num. 32. 575
1 Translatio Episcoporum ac Sedium mutationes sunt ex majoribus Ecclesiæ causis, in c. Cùm ex illo, n. 8. de Transl. Episc. 290
Vide in ver. *Causæ majores.*
Et in ver. *Papa quoad Episcoporum promotionem.*
1 Translatio Episcopi requirit causas utilitatis vel necessitatis Ecclesiæ, ib. n. 16. 290
1 Et aliter transiens dicitur spiritualis adulter, ib. n. 18. 290
Vide in ver. *Episcopus quoad Translationem.*
1 In Dignitatibus Ecclesiasticis non licet de majori ad majorem transire, ib. n. 6. & 15. 289
1 Declaratur, ib. n. 20. & seqq. 290
3 Translatio titulorum de una ad aliam Ecclesiam non potest fieri ab Episcopo sine magna causa, in cap. Ad audientiam, il primo, n. 58. de Eccl. ædific. 592
3 TRANSLATA Ecclesiâ, omnia jura ad eam pertinentia transeunt in Ecclesiam ad quam facta est translatio, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 6. de præben. 129
3 Translatus ab uno ad aliud Monasterium ejusdem Religionis, potest per Abbatem ad libitum revocari ad primum, in c. Ad Apostolicam, n. 56. de Regul. 362
3 Translatus ad laxiorem religionem post Conc. Trid. anno probationis renunciare non potest, ib. n. 64. 363
1 Translatus ad secundum beneficium, ignorans malignitatem aëris, habet regressum ad primum, in c. Ad supplicationem, n. 16. de renunciat. 307
1 TREUGÆ Canonicæ quibus diebus & quas ob causas sunt servandæ, in c. Treugas, n. 1. de Treug. & Pac. 580
1 Treugæ conventionales omni tempore servari debent, ib. nu. 2. 580
1 Treuga est securitas præstita rebus & personis, discordia

nundùm finita, ib. n. 11. 580
1 Treuga & induciæ in quo differant, ib. n. 14. 580
1 TRIBURIENSIS Concilii Canon de Clericali tonsura expenditur, in cap. Cùm contingat, num. 81. de ætat. & qual. 390
5 TRIBUTA solvuntur Principi ex publico in recognitionem universalis dominii, & sunt impræscriptibilia, in cap. Præterea, n. 48. Nè Præl. vic. suas. 63

Tridentinum Concilium, communia.

1 Tridentinum Conc. ubi voluit imponere pœnam nullitatis actûs, id disertis verbis expressit, in c. Cùm accessissent, n. 30. de Constit. 100
3 Tribuit jurisdictionem Episcopis tanquam Apostolicæ Sedis delegatis, in cap. Cùm dilectus, nu. 42. de Relig. domib. 469
1 Non consuevit nominatim derogare antiquioribus Conciliis, aut privilegiis clausis in Corpore juris, quod pluribus exemplis ostenditur, in c. Nonnulli, n. 42. & seqq. de Rescr. 100
1 Quibus verbis uti consueverit ubi loquitur de Summo Pontifice, in c. Cùm Magistrum, n. 27. de elect. 278
3 Quo sensu in aliquibus prohibitionibus intelligatur includere Summum Pontificem, in cap. Nulla, nu. 70. de concess. præb. 178
3 Tridentinum Concil. ubi loquitur de concernentibus jurisdictionem, non intendit eam uni auferre & dare alteri, in c. Tuæ, n. 8. de Cler. non resid. 52
1 Tridentinum Conc. præcipiens Beneficia regularia conferri Regularibus, vel iis qui habitum suscipere & professionem emittere teneantur, procedit in inferioribus collatoribus, in c. Cùm in Magistrum n. 24. de elect. 278
5 Tridentinum Conc. non voluit nec potuit adimere Papæ potestatem dispensandi in sacris Ordinibus cum voluntario homicida, in c. Henricus, n. 26. de Cler. pugn. in duell. 132
2 Tridentinum Conc. in c. 20. sess. 24. nihil imminuit Sedis Apostolicæ authoritatem in causis cognoscendis, in cap. Licet, n. 35. de foro compet. 56

Tridentinum Concilium quoad derogationem.

1 Tridentino Concilio in c. 10. sess. 23. objici non potest, quod non derogaverit septimæ Synodo aut privilegiis clausis in Corpore juris, in c. Significasti, n. 14. de off. Archid. 473
1 Tridentinum Conc. antiquioribus Conciliis aut privilegiis clausis in Corpore juris non consuevit nominatim derogare, quod pluribus exemplis ostenditur, in c. Nonnulli, n. 42. & seqq. de Rescr. 157
3 Concilio Trid. nec solet, nec oportet generaliter aut specialiter derogari, dummodo supplicatio manu Papæ signata fuerit ex motu proprio Pii V. in c. Nulla, n. 68. de concess. Præb. 178
5 Constitutio posterior tollit decreta Concilii Trid. contraria, etiamsi eidem Concilio specialiter non deroget, in c. Ex parte, il secundo, n. 26 de Priv. 242
1 Concilium Trid. c. 14. sess. 25. de reform. circà concubinarios nihil ex veteri jure immutat, vel ex statutis Ecclesiæ, sed tantùm juri communi addit, in c. Quæsitum, n. 28. & n. 31. de cohabit. Cler. & Mulier. 19

Tridentini Concilii interpretatio & executio.

2 Tridentini Conc. decreta, & quibus liceat interpretari, in c. Cùm venissent, n. 1. & 9. usque in fin. de Jud. 14
2 Bulla Pii IV. circà prohibitionem interpretationis Concilii Trid. ib. n. 9. 15
2 Bulla Pii IV. prohibens Tridentini Conc. interpretationem, de qua interpretationis specie sit intelligenda, ibidem num. 10. 15
2 Tridentini Conc. Canones & decreta nemo potest per modum legis universalis interpretari, nisi solus Papa, ib. n. 11. & seqq. 15
2. Papa potest Tridentinum Conc. interpretari tam per seipsum quàm per eos quibus per id munus specialiter demandaverit, ib. n. 14. 15
2 Congregatio Episcoporum & Regularium non habet jus Trident. Conc. decreta interpretandi, ib. n. 18. 15
2 Legatus de latere Tridentini Conc. decreta interpretari non potest absque speciali facultate, ib. n. 20. 16
2 Episcopi in suis decretis & constitutionibus, & Judices in suis sententiis & interlocutoriis interpretari non possunt decreta Conc. Tridentini, ib. nu. 21. & seqq. usque ad num. 52. 16
2 Bulla Pii V. dùm prohibet nè quis audeat statuere super decretis Conc. Tridentini, intelligitur de statutis declaratoriis, ib. n. 25. & seqq. 16
2 Episcopis tanquam executoribus Concilii Trident. in suæ Diœcesi licet pro hujusmodi executione edicta proponere, ib. n. 26. 16
2 Episcopis si in suis Diœcesibus & jurisdictionibus in causis pendentibus liceret Conc. Triden. interpretari, quæ incommoda sequerentur, ib. n. 37. 17
2 Episcopi & Judices, etiamsi difficilis sit accessus ad Sedem Apostolicam, dubium arduum, & difficile super decretis Concilii Trid. etiam incidenter decidere non debent, ib. num. 50. 19
2 Judex cùm incidit dubium concernens interpretationem Concilii Trid. quomodò se gerere debeat in cognitione & expeditione causæ, ib. n. 44. 18
2 Judex cùm directè & principaliter vertitur dubium super intellectu alicujus decreti Concilii Trid. omninò abstinere debet ab interpretatione, ib. n. 46. 18
2 Judex etiam incidenter de dubiis super decretis Concilii Trid. cognoscere non potest, si commodè pateat adjutus ad Congregationem, ib. n. 47. 18
2 Judices qui ob locorum distantiam vel aliud legitimum impedimentum nequeunt ad Congregationem Concilii recurrere, possunt si periculum sit in mora de dubiis non arduis decretorum Concilii Trid. incidenter cognoscere, & super negotio principali dispensare, ibid. num. 48. 18
5 Episcopi & Prælati sunt executores decretorum Concilii, Principes verò tantùm sunt moniti, ut ad ea exequenda Prælatis auxilium præstent, in c. Sacro, n. 33. de sent. excom. 347
2 Doctores & Magistri prohibentur glossas, commentarios, adnotationes & scholia super decretis Concilii Trid. typis mandare, atque impressa edere, in c. Cùm venissent, n. 52. & seqq. usque ad n. 63. de Judic. 19
2 Declaratur, ib. n. 71. & 76. 21
2 Bulla Pii IV. prohibens ne quis edat ullum genus interpretationis super Decretis Concilii Trid. includit etiam interpretationem probabilem, ib. n. 53. & seqq. 19
2 Jurisperitus qui edidit glossam impressam Hispano idiomate super Concilio Trid. declaratur excommunicatus à S. Congregatione, ib. n. 57. 19
2 Remissiones Augustini Barbosæ indici librorum prohibitorum adjectæ ex sententia S. Congregationis Concilii, ib. n. 58. 19
2 Doctores, qui glossas & commentarios manuscriptos super decretis Concilii Trid. non evulgant, sed ad usum suum sibi reservant, non incidunt in pœnas Constitutionis Pii IV. ib. n. 76. 21
2 Glossæ Cardinalis Antonii Carafæ & Episcopi Theani super decretis Concilii Trid. ib. n. 77. 21
2 Congregationis Concilii Ministri an includantur in Bulla Pii IV. de non interpretandis decretis Concilii Trid. ib. num. 78. 21
2 Doctores & Advocati, qui aliquod Trid. Concilii decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem scripram aut impressam edunt, excusantur à censuris Bullæ Pii IV. ib. n. 80. 21
2 Bulla Pii IV. accipit interpretationem ex communi observantia, ut non comprehendat editiones interpretationum, quas faciunt Magistri & Doctores super aliquo decreto Concili Trid. ib. num. 83. 22
2 Bulla Pii IV. non sustulit facultatem, quàm Doctores habent publicè interpretandi Concilium Trid. ib. numero 94. & seqq. usque in fin. 23
2 Magistri & Lectores licitè possunt in scholis Tridentini Conc. decreta oretenus interpretari, ib. num. 89. & seqq. usque in fin. 22
2 Tridentinum Conc. in Græcam, Arabicam, Chaldæam, aliasque exteras linguas versum, ib. n. 90. 22
2 Concilii Trid. decretum in c. 2. sess. 25. de reformatione expenditur, ib. n. 99. 23
2 Doctoribus & Magistris an liceat interpretationes super decretis Concilii Trid. scholaribus scribentibus dictare, ib. num. 104. 24
1 Observantia generalis Episcoporum plurimum valet ad interpretationem Concilii Trid. in c. Cùm sit ars, num. 47. de ætat. & qual. 403
2 Tridentinum Conc. in quo discrepet à jure civili in præfixione instantiæ, in c. Venerabilis, n. 13. & n. seq. de Judic. 26
Vide in ver. *Congregatio Concilii.*
Et in ver. *Declarationes.*

Tridentinum Concilium expenditur.

1 *Sess.* 7. c. 13. in c. Accepimus n. 31. de ætat. & qual. 398

1 *Seff.* 14. c. 1. in c. Ad aures, n. 13. de temp. Ordin. 335
5 *Seff.* 14. c. Henricus, n. 23. & seqq. de Cler. pugn. in duello, & in c. Petitio, n. 15. de homic. 127
1 *Seff.* 14. c. 10. in c. Cùm causam, n. 36. de elect. 255
5 *Seff.* 21. c. 1. in c. In ordinando. num. 27. & seqq. de Simon. 26
3 *Seff.* 21. c. 2. in c. Episcopus, n. 25. de præb. 66
3 *Seff.* 21. c. 3. in c. Quia nonnulli, n. 11. de Cler. non resid. 25
5 *Seff.* 22. dè observ. & evitan. in celebr. Mis. c. un. §. Neve patiantur, in c. In his n. 15. de Priv. 259
3 *Seff.* 22. c. 3. in c. Quia nonnulli, n. 11. de Cler. non resid. 25
1 *Seff.* 22. c. 4. in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 40. de elect. 256
3 *Seff.* 22. c. 8. in c. De Xenodochiis, n. 20. de Relig. domib. 456
3 *Seff.* 23. c. 1. §. Eadem, in c. Ex tuæ n. 26. de Cler. non resid. & in c. Qualiter, n. 10. eod. tit. & in c. Fraternitatem, n. 93. de Sepul. & in c. Tuæ, n. 16. & 18. de Cler. non resid. 50
3 *Seff.* 23. c. 10. in c. Aqua, n. 12. de Consecr. Eccl. vel Altar. 535
1 *Seff.* 24. c. 3. in c. Conquerente, n. 55. de Offic. Ordin. 541
1 *Seff.* 24. c. 6. in c. Henricus, n. 43. de Cler. pugn. in duel. & in c. Dilectus, n. 13. de Tempor. ordin. 345
5 *Seff.* 24. c. 11. in c. Ex parte il secundo, n. 8. de priv. & in c. Ut privilegia, n. 27. eod. 241
3 *Seff.* 24. c. 17. in c. Cùm jamdudùm, n. 31. & seqq. ad n. 38. & n. 57. de Præbend. 91
5 *Seff.* 24. c. 8. in c. Manifesta, n. 18. & seqq. de Pœn. & remiss. 268
1 *Seff.* 24. c. 18. in c. Cùmsit ars, n. 43. de ætat. & qual. 406
2 *Seff.* 24. c. 20. in c. Ex parte, n. 9. de for. compet. 63
1 *Seff.* 25. de Regular. c. 6. in c. Quia propter, n. 17. de elect. 265
2 *Seff.* 25. de Regular. c. 11. in c. Cùm olim, n. 43. & 58. de Præscript. 64
3 *Seff.* 25. de Regul. c. 16. in c. Cùm dilectus, n. 14. de success. ab intestat. 272
3 *Seff.* 25. de Regul. c. 17. in c. Cùm virum, num. 10. & seqq. de Regular. 345
3 *Seff.* 25. de Regul. c. 18. ib. n. 18. 346
1 *Seff.* 25. de Regular. c. 19. vers. in c. Dilecti, num. 35. de Renunciat. 321
2 *Seff.* 25. de reform. c. 2. in c. Cùm venissent, numero 99. de Jud. 23
5 *Seff.* 25. de reformatione, c. 3. in c. Licet, n. 27. de pœnis, & in c. Quoniam, n. 40. de Off. Delegati, & in c. Sacro, à n. 20. usque ad n. 64. de sent. excom. 346
3 *Seff.* 25. de reform. c. 7. in c. Nulla, à n. 60. usque ad n. 78. de Concess. præb. 178
3 *Seff.* 25. c. 14. de reform. in c. Quæsitum, num. 28. & seqq. de Cohabit. Cler. & Mulier. 19
1 *Seff.* 25. de reform. c. 15. in c. Veniens, n. 22. de filiis Presbyter. & in c. Ad extirpandas, à n. 9. usque ad n. 26. & à n. 35. usque ad n. 48. eod. tit. 428
Tridentinum Concilium quoad Magistrum.
Vide in ver. *Magister*.
Tridentinum Concilium quoad Theologum.
Vide in ver. *Theologus*.
3 TRIDUI perseverantia post professionem in quibus casibus requiratur, in c. Vidua, n. 32. & seqq. usque ad n. 39. de Regular. 325
3 Tridui perseverantia an requiratur in eo qui infrà annum probationis profitetur expressè, ib. n. 34. 325
3 Et quid in eo, qui in infirmitate, suscipit habitum professorum, ib. n. 35. 325
3 Et quid in eo qui post votum de ingrediendo Religionem habitum professionis assumit, ib. n. 36. 325
3 Et quid post Conc. Trid. ib. n. 38. 326

SS. Trinitas.

4 Pater, & Filius & Spiritus Sanctus verâ unione, & non similitudinariâ vel collectivâ sunt una substantia, quæ non est generans, nec genita, nec procedens, in c. Damnamus, n. 2. de Summ. Trinit. & fid. Cath. 10
1 Nec per hoc in Trinitate Dei est quaternitas, ib. n. 3. 10
3 *Tunc* dictio denotat extremitatem temporis, in c. Nulli, n. 17. de Rebus Eccl. non alienand. 211
5 TUNISEN. Ecclesia est suffraganea Ecclesiæ Carthaginensis, in c. Episcopalia, n. 55. de Privil. 219
3 TURPITUDINEM corporis ex ægritudine provenientem occultare licet, pulchritudinem fingere non licet, in c. Multa, n. 67. Nè Cler. vel Monach. 617
4 TUTELA legitima est quæ jure agnationis vel cognationis defertur in c. Magnus, n. 9. de oblig. ad ratioc. 446
3 Tutela finitur morte pupilli seu naturali, seu civili, in c. Ex parte, n. 12. de Cler. ægrot. 152
1 TUTOR non debet esse sub tutela, nec curator sub cura, in c. Indecorum n. 13. de ætat. & qual. 368
3 Tutor offerre potest pupillum Religioni sicut parentes, in c. Si quis, n. 7. de Regul. 315
3 Et ex pluribus tutoribus sufficit oblatio unius alio non contradicente, ib. n. 8. 315
1 Tutor testamentarius vel dativus ordinari non debet antè depositam tutelam & redditas rationes, secùs si tutor sit legitimus, in c. Magnus, n. 6. de obl. ad ratioc. 446
1 Tutor qui malè se gessit si detur curator ut suspectus removeri debet, in c. Accepimus, num. 26. de ætat. & qual. 397
1 Tutor factus inutilis propter adversam valetudinem non removetur, sed datur illi coadjutor, in c. Cæterum, n. 73. de Rescr. 132
5 Tutor si sit captus ab hostibus, desinit esse tutor, sed reversus recipit tutelam jure postliminii, in c. Per tuas, n. 42. de simon. 48
2 TYPOGRAPHIÆ usus quo tempore incœperit, in c. Cùm venissent, n. 65. de Judic. 20
1 TYRANNIS oritur sæpiùs ex principatu plurium quàm ex principatu unius, in c. Significasti, n. 37. de elect. 207
3 Tyranno præcipiens esum carnium in diebus prohibitis obtemperari non potest sine peccato, in c. A crapula, n. 40. de vita & honest. Cler. 4

V

5 *Vacare contigerit*; hæc verba sunt futuri temporis, & excludunt vacantia, in c. Sicut unire, n. 43. de excess. Prælat. 193
1 VACATIO dàtur mortuo uno ex pluribus curam animarum exercentibus in Cathedrali vel Collegiata Ecclesia, in c. Cùm sit ars, n. 22. & seqq. & n. 26. de ætat. & qual. 401
3 Vacatio præbendæ non est possibilis in Ecclesia non numerata, in c. Quanto, n. 12. Qui filii sint legit. & c. Dilecto, n. 12. de præb. 105
3 Vacatio in manualibus non datur, in c. De Rectoribus, n. 28. de Cler. ægrot. 149
3 Vacatio beneficii justificari debet de jure & de facto, aliàs gratia de cujus validitate agitur, est obreptitia, ibid. num. 44. 150
5 Vacationis appellatione an veniat vacatio de jure & de facto, in c. Absolutos, n. 20. & 22. de Hæret. 89
2 VAGABUNDI qui certum forum vel habitationem non habent, fortiuntur forum ubi reperiuntur, in c. Licèt, n. 27. de foro compet. 55
1 VALVENSIS Ecclesia ubi & quo tempore constructa fuerit, in cap. Quod super his, num. 24. & 29. de major. & obed. 563
1 Præcedentia an sit adjudicanda Capitulo Valven. an verò Capitulo Ecclesiæ Sulmonen. ib. n. 23. 563
1 Valvensis Provincia pro dote Ecclesiæ S. Pelini à Romano Imperio donata, ib. n. 28. 564
1 Concordia Capituli Valven. ac Sulmonen. an præsumatur confirmata, ib. n. 30. 564
5 VALERII Reginaldi opinio quod pro salvandis rebus trium vel quatuor ducatorum liceat Clerico furem occidere, reprobatur, in c. Suscepimus, n. 14. de homic. 114
5 VALOR beneficii intelligitur deductis omnibus expensis & oneribus consuetis, in c. Præterea, n. 71. Nè Prælvices suas. 65
5 Valor beneficiorum Galliæ qualiter in litteris sit exprimendus, ib. num. 72. 65
1 VARIARE an possit quis consentiendo electioni de se factæ, in c. Publicato, n. 38. de elect. 286
3 VARIATIO est quædam illusio & in Principe Ecclesiastico plurimùm damnata, in c. Consultationibus, n. 59. & 61. de Cler. ægrot. 157
2 Variatio & inconstantia reprobatur maximè in personis Ecclesiasticis, in c. Cùm olim, n. 4. de sent. & re jud. 171
2 Et præcipuè in Papa, ib. n. 6. 171
1 Variatio faciliùs permittitur quando actus est illicitus, in cap. Cùm vos, n. 73. de Off. Ordinar. 518
Vide in ver. *Approbatus semel*.
1 Variatio facliùs permittitur quando actus est illicitus, in cap. Cùm vos, n. 37. de Offic. Ordin. 516
1 Vasa sacra possunt licitè vendi, dummodo non pluris vendantur ratione consecrationis, in c. Cùm pridem, nu. 68. de Pactis. 599
1 VASSALLUS non potest super feudo compromittere sine licentia Domini, in c. Cùm tempore, num. 23. & 28. de Arbitr. 638

Vide in ver. *Feudi alienatio*.
4 Vassallus ab origine nativitatis probatur quis ex simplici quasi possessione vassalatûs, in c. Lator, n. 12. Qui filii sint legit. 78
Vassallus si fiat Clericus vel Monachus, an succedat in feudo.
Vide in ver. *Regulares quoad successionem*.
Et in ver. *Feudi successio*.
5 Vassalli liberantur ab omni debito fidelitatis, si Domini labantur in hæresim manifestè, in c. Absolutos, n. 12. de hæret. 89
5 Et quid si occultè, ib. n. 13. & seqq. 89
1 Vassallus qui est Advocatus vel Procurator contrà Dominum, potest feudo privari, in c. Cùm Sacerdotis, num. 16. de Poitul. 618
1 Vassallus, qui contrà Dominum est Advocatus pro conjuncto, non potest ob id feudo privari, ib. n. 21. 618

Vassallus quoad forum.

2 Vassallus paratus coràm Domino respondere, coràm alio super feudo convenirì non debet, in c. Cæterum, n. 1. de judic. 2
2 Feudi causas inter Vassallos cognoscit solus Dominus quandiu potest, vel non negligit exhibere justitiam, ib. n. 2. 2
2 Vassallus coràm Domino feudi conveniendus est, ib. n. 3. 2
2 Declaratur primò, sive feudum proveniat ab Ecclesia sive à Laico, ib. n. 5. 2
2 Declaratur secundò, si quæstio feudalis sit inter duos Vassallos contendentes rem esse feudalem, ib. n. 11. 2
2 Secùs si quæstio sit super dominio directo inter Dominum & Vassallum negantem feudum, ib. n. 13. 3
2 Et quid si quæstio sit super dominio utili vel alio jure ad Vassallum pertinente, ib. n. 18. 3
2 Declaratur tertiò, nisi inter Dominum & Vassallum, vel inter Vassallos agatur personali actione quæ non sit de jure feudali, ib. n. 24. 3
2 Declaratur quartò, nisi quæstio sit inter Vassallum & alium non Vassallum actorem, ib. n. 28. 3
2 Declaratur quintò, ut habeat locum in judicio petitorio, non autem possessorio, ib. n. 26. 3
2 Nisi victoria possessorii adminiculetur proprietati, ibid. num. 28. 3
2 Declaratur sextò, nisi contrà Clericum Vassallum agatur criminaliter, ib. n. 29. 4
2 Declaratur septimò, nisi Clericus Vassallus fuerit spoliatus, ib. n. 31. 4
2 Declaratur octavò, dummodo Vassallus coràm Domino feudi possit justitiam consequi : aliàs secùs, ib. n. 34. 4
2 Feudi Dominus habet jurisdictionem ordinariam in Vassallo respecta causæ concernentis feudum, ib. n. 4. & 6. 2
2 Clericus habens feudum à Principe laico in quæstione feudali coràm eo conveniendus est, ib. n. 6. 2
2 Idem in ecclesia, ib. n. 8. 2
2 Feudi Dominus etiam laicus in causa feudali est Judex ordinarius Clerici, ib. n. 7. 2
2 Feudales Judices sunt Dominus feudi, Pares Curiæ & Arbitri quilibet tamen in suo casu, ib. n. 9. 2
2 Et in causa appellationis jurisdictio non revertitur ad istos, sed appellatur ad eum ad quem apellaretur à sententia Ordinarii, ib. n. 10. 2
2 Feudi controversia si sit inter duos Vassallos, cognitio spectat ad Dominum, ib. n. 11. 2
2 Licèt Dominus aliàs jurisdictionem non habeat, ib. n. 12. 3
2 Feudalis quæstio coràm Ordinario rei tractanda est, si Dominus dicat rem esse feudalem, & reus neget, ib. n. 13. 3
2 Et ub consistit rem esse feudalem, causa rei remittitur ad Dominum, ib. n. 14. 3
2 Feudi Regalis quæstio inter Regem & Episcopum, coràm Metropolitano tractari debet, si Rex actor prætendat rem esse feudalem, & Episcopus neget, ib. n. 15. 3
2 Vassallus negans feudum, si convincatur, eo ipso cadit à jure feudi, ib. n. 16. 3
2 Nisi negaverit per ignorantiam vel errorem juris vel facti, ib. n. 17. 3
2 Feudi controversia inter Dominum & Vassallum super dominio utili vel alio jure ad Vassallum spectante, coràm Paribus Curiæ terminari debet, ib. n. 18. & 20. 3
2 Et quid si Dominus Pares Curiæ non habeat, ib. n. 22. & 23. 3
2 Feudalis causa tractari debet coràm Ordinario si inter Dominum & Vassallum vel inter duos Vassallos agatur personali actione quæ non sit de jure feudali, ib. n. 24. 3
2 Feudalis quæstio in possessorio, sive sit inter Dominum & Vassallum, sive inter duos Vassallos, sive inter Vassallum & non Vassallum, tractari debet coràm Ordinario, non autem coràm Domino feudi, ib. 26. 3
2 Et quid si victoria possessorii adminiculetur proprietati, ib. n. 28. 3
2 Vassalli Clerici causa criminalis vel civilis criminaliter intentata, non cognoscitur per Dominum feudi, sed per Ordinarium ipsius Clerici, ib. n. 29. 4
2 Vassallus Clericus si fuerit spoliatus non cognoscit Dominus feudi, sed Ordinarius, ib. n. 31. 4
2 Etiamsi dubium sit de spoliatione, ib. n. 33. 4
2 Feudi Dominus sive Ecclesiasticus, sive sæcularis causam feudalem cognoscit, etiamsi Vassalli sint Clerici, in c. Verum, n. 1. & 10. & 12. de for. compet. 50
2 Et si plures prætendantur Domini, non potest unus cognoscere, maximè alio absente, ib. n. 2. 50
2 Clericus potest esse Vassallus nedùm Ecclesiæ, sed etiam laici ratione feudi obtenti, ib. n. 3. 51
2 Feudi Dominus, licèt sæcularis Jurisdictionem habeat in Vassallos suos, etiamsi sint Clerici, ib. n. 10. 51
2 Baroniæ si concedantur in feudum, de his Dominus feudi etiam laicus quantumcumque vilis & rusticus, cognoscit inter Vassallos etiam Clericos, ib. n. 12. 51
2 Secùs si donentur Ecclesiæ simpliciter, ib. n. 12. 51
2 Feudi Dominus est Judex ordinarius in causis feudalibus, ib. n. 13. 51
2 Et quamvis laicus, potest sententiam exequi etiam contrà Clericum Vassallum sine metu excommunicationis, ib. num. 14. 51
2 Dummodo tamen in personam Clerici manus non injiciat, ibid. n. 15. 51
2 Executio sententiæ feudalis per Laicum contrà Clericum resistentem fieri potest realiter, non personaliter, ib. d. num. 15. 51
2 Feudalis quæstio eo ipso quòd reus negat rem esse feudalem coràm Ordinario ipsius rei terminanda est, ib. n. 24. 52
2 Causæ civiles & criminales ad Ecclesiam Cathedralem spectantes ratione directi dominii quod habet in bonis ab ea in feudum concessis, an comprehendantur decreto Concilii Tridentini, c. 20. sess. 24. ib. n. 28. 52
3 VELUM Religionis, quotuplex sit, in c. Vidua, n. 3. de Regul. 323
3 Velum probationis est album, alia autem vela sunt nigra, ib. num. 4. 323
3 Vidua potest velum professionis accipere à Presbytero vel ab episcopo, aut sibimet imponere, ib. n. 5. 323
3 Velum consecrationis datur ab Episcopo solis Virginibus in vigesimo quinto anno, ib. n. 6. 323
3 VÆ est comminatio pœnæ æternæ, in c. A crapula, n. 26. de vita & honest. Cler. 3
3 VENATIO omnibus servis Dei interdicitur, in c. Multa, n. 86. Nè Cler. vel Monach. 618
1 VENDENS unum sine quo nec alterum provenit neutrum invenditum derelinquit, in c. Cùm pridem, n. 34. 106. & seq. & n. 123. de Pactis. 596
5 Vendens rem cariùs quàm valeat ob dilatam pretii solutionem ut excusetur ab usura, quæ debeant concurrere, in c. Naviganti, n. 34. de Usur. 142
5 Vendens rem pluris quàm valeat, dilatâ pretii solutione, censetur quasi usurarius in foro animæ, & ad restitutionem tenetur, in c. Consuluit, n. 2. & 8. de Usur. 144
5 Fallit si duo copulativè concurrant, ib. n. 9. 144
5 Et quid in foro judiciali, ib. n. 10. 144
5 Vendens rem pluris quàm valeat, quia solutionem differt, peccat, nisi dubium sit an res tempore solutionis plus minusve sit valitura, & vendens non erat statim venditurus, in c. In Civ. n. 1. & 12. de Usur. 140
5 Vendens cariori pretio ob dilatam solutionem, an usurarum nomine jure damnari possit, ib. n. 2. & n. seq. usque ad nu. 13. 140
5 Vendens cariùs ob dilatam solutionem in foro externo usurarum nomine non tenetur, secùs in foro animæ, ib. n. 3. & seqq. & n. 10. & 11. 140
5 Declaratur, ib. n. 7. 141
5 Vendens cariùs ob dilatam solutionem, ubi de prava intentione constat, censetur usurarius etiam in foro contentioso, ib. n. 7. 141
5 Et ex quibus constet de hujusmodi prava intentione, ibid. num. 8. 141
5 Vendens cariùs licèt fateatur in judicio se id fecisse ob dilatam solutionem, tamen si pravam intentionem neget, jure damnari non potest, ib. n. 9. 141
5 Vendens cariori pretio ob dilatam solutionem, quando excusetur in foro conscientiæ ab usuraria pravitate, ibid. num. 12. 141
5 Vendens plus quàm valeat ex eo quod differt solutionem pretii, excusatur ab usura ratione dubii, si tunc non erat aliàs venditurus, in c. Naviganti, n. 3. de Usur. 146
3 VENETI olim non habebant usum Tabellionum, sed Presbyteri conficiebant instrumenta, in c. Sicut te, n. 2. Nè Cler. vel Monach. 636
3 Hodiè secùs, ib. n. 3. 636
1 VENIA sunt digni qui alieno vitio laborant, in c. Ut filii,

n. 32. de filiis Presbyt. 425
3 VENISSE non dicitur qui non stetit, in c. Porrectum, n. 62. de Regul. 354
3 Declaratur, ibid. num. 65. 354

Verbum, communia.

2 Verbo non præsumitur quis exprimere quod merite non cogitavit, in c. Olim, n. 41. de Litis contestat. 74
1 Verba dispositionis magis attendenda sunt quàm præfationis, in c. Ad aures, n. 15. de tempore ordin. 535
1 Verba per vim extorqueri non possunt sine consensu, in c. In sacris, n. 14. de his quæ vi met. caus. 626
5 Verba deserviunt pensioni, non intentio verbis, in c. Falsidicus, n. 30. & 71. de Crim. fals. 155
5 Verbis uti ad fallaciam, non ad quod instituta sunt, peccatum est, ib. n. 134. 160
1 Verbo credendum, disputatione pugnandum, ratione vincendum, in c. Nè innitaris, n. 440. de Constit. 82
5 VERBA ENUNCIATIVA non propter se, sed propter aliud prolata non probant neque disponunt, in c. Quod à Prædecessore, n. 122. de Schismat. 102
Vide in ver. *Enunciativa.*
1 Verba futuri temporis non imperativè prolata, non sunt dispositiva, in c. Cùm accessissent, n. 36. de Constit. 100
5 Verbum futuri temporis quando est executivum, importat latam à lege sententiam, in cap. Ad abolendam n. 31. de Hæret. 81
5 Verba generalia & indefinita in præjudicium concedentis ad futura extenduntur, in c. Olim, n. 16. de ver. signif. 354
2 Verba obscura propter eorum generalitatem ex observantia veniunt declaranda, in c. Cùm venissent, n. 85. de Judic. 22
3 Verba generalia & adulatoria ad complacentiam alterius prolata, non inducunt obligationem seu dispositionem, in c. Cùm venissent, n. 5. de Instit. 170
5 Verba generalia statuentis vel sententiam proferentis, restringuntur ad limites potestatis suæ, in c. A nobis, il primo, n. 2. de sent. excomm. 306
5 Dispositio generalis commensuratur agentis potestati, ibid nu. 3. 306
5 Verborum larga prolatio commensuratur organisantis potentiæ, ibid. num. 4. 306

Verba hortatoria.

3 Verba hortatoria juncta verbis obligationem importantibus non excludunt obligationem, in c. Qualiter, n. 38. de Cler. non resid. 46
1 Impropriantur quando subjecta materia est de præcepto, in c. Canonum statuta, n. 45. de Constit. 17
3 Verbum *hortamur*, quandoque est necessitatis, in c. Cùm percussio, n. 2. de Cler. ægrot. 145
3 VERBA IMPERATIVA necessitatem important, in c. Si quis, n. 83. de Regular. 319
3 An obligationem inducant, in c. A crapula, n. 19. de vit. & honest. Cler. 2
3 Verba imperativi modi æquipollent verbis præceptivis, in c. Vestra, n. 2. de cohabit. Cler. & Mulier. 7

Verborum interpretatio.

3 Verba Legis clara non admittunt interpretationem vel voluntatis conjecturam, in c. Ex tuæ, n. 28. de Cler. non resid. 27. & in c. Insinuante, n. 56. Qui Cler. vel vov. 51
3 Verba quacumque dispositione cum effectu sunt accipienda, in c. Relatum, n. 2. de Cler. non resid. 27
1 Verba in materia pœnali & exorbitanti secundùm propriam significationem sunt intelligenda, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 30. de elect. 236
5 Verba sequentia restringuntur ad præcedentia, quando ad illa veniunt continuativè, in c. Accedentibus, n. 41. de excess. Prælat. 200
2 Verba Legis cùm exponimus, Legem non interpretamur, sed declaramus, in c. Cùm venissent, n. 7. de Judic. 14
2 Verba obscura propter eorum generalitatem ex observantia veniunt declaranda, ib. n. 85. 22
1 Verba ex communi usu loquendi sunt accipienda etiam contrà naturam vocis, in c. Nonnulli, n. 18. de Rescript. 154
1 Verba realiter & cum effectu sunt accipienda, in c. Cùm venisset, n. 84. de fact. Unct. 414
5 Verba etiam in beneficiis Principum tenacissimè observari debent, in c. Olim. n. 14. de verb. signif. 354
2 Verba cum effectu sunt intelligenda, in c. Si quis, n. 33. de foro compet. 30
2 Verba sunt accipienda in potentiori significatu, ibidem num. 36. 30
2 Verba Legis civiliter, & non amarè sunt intelligenda, ib. num. 52. 32
2 Verba statuti debent impropriari, ut aliquid operentur, in c. Pastoralis, n. 13. de Apellat. 189
5 Verba intelligi debent secundùm veritatem, & non secundùm fictionem, in c. Nobis, n. 83. de Simon. 38
3 Verba sunt improprianda nè jus tertio quæsitum tollatur, in c. de Rectoribus, n. 38. de Cler. ægrot. 150
3 Verba habentia tractum successivum non requirunt qualitatem actu, sed sufficit aptitudo, in c. Conquerente, n. 30. de Cler. non resid. 31
3 Verbum idem respectu diversorum importare potest privationem juris & facti, in c. Ad audientiam, nu. 32. de Cler. non resid. 56
1 Verbis edicti in re dubia tutius est deservire, in c. De eo, n. 7. de temp. ordin. 328
1 Verba clara interpretationem non admittunt, in c. Causam quæ, n. 34. de Rescript. 144
3 Verba secundùm propriam significationem sunt accipienda, & propria significatio est, quæ stricta est, non larga, in c. Vestra, n. 123. & 126. de cohabit. Cler. vel Mulier. 14
3 Verbum *debet* regulariter necessitatem importat, in cap. Qualiter, n. 37. de Cler. non resid. 46
1 Verbum *Conventus*, quid importet, in cap. Antigonus, n. 16. de Pactis. 588
2 Verbum *Credimus* exponitur, id est, *Scimus*, in cap. Cùm olim, n. 18. de sent. & re judicat. 171
Vide in ver. *Legis interpretatio.*
Et in ver. *Verba superflua.*
3 Verbum *pertineat*, quid importet, in c. Postulastis, n. 4. de concess. præb. 189
3 Verba, *salvâ ordinis disciplinâ*, quid importent, in cap. Nè Religiosi, n. 24. de Regul. 391

Verba latæ sententiæ.

5 Verba *ipso jure*, licèt non excludant declarationem super facto, tamen secùs est si factum sit notorium, in cap. Quod à Prædecessore, n. 68. de Schismat. 97
3 Verba *sub anathematis districtione*, non important Canonem latæ sententiæ, in c. Non minùs, n. 20. & seqq. de Imm. Eccl. 595
3 Secùs in verbis *excommunicationi te noveris subjacere*, ib. num. 21. 595
1 Verba *careat commodo*, inducunt nullitatem ipso jure, in c. Quisquis, n. 3. de electi. 270
1 Verba futuri temporis, quamvis innuant Canonem non esse latæ sententiæ, hoc tamen fallit quando ex sequentibus apparet de contraria mente, ib. n. 5. 270
5 Verba necessitativa & ordo datus non inducunt formam annullativam actûs, quando eadem vel alia jura dicunt actum valere, in c. Qui Presbyterum, n. 74. & 91. de Pœn. & remiss. 275
Vide in ver. *Excommunicatio latæ sententiæ.*
5 Verbum *spolietur* supponit privationem ipso jure, in c. Ad abolendam, n. 29. de Hæret. 80
5 Verbum futuri temporis quando est executivum, importat latam à Lege sententiam, ib. n. 31. 81

Verba superflua.

3 Verborum inculcatio etiam superflua admittitur ad tollendam sophisticam malignorum interpretationem, in c. Ex parte, n. 26. de Capell. Monach. 476
5 Verba superflua stipulationem non vitiant, in c. Si aliquando, n. 20. de sent. excom. 332
2 Verba statuti debent impropriari, ut aliquid operentur, in c. Pastoralis, n. 13. de Appellat. 189

Verba universalia & geminata.

2 Verba geminata & prægnantia important omnimodam separationem territorii, in c. Cùm contingat, n. 36. de foro compet. 61
2 Verba universalia includunt etiam ea quæ aliàs in dispositione generali non includerentur, in c. Cùm venissent, n. 55. de Jud. 19
2 Verba universalia *quocumque modo* restringuntur ad subjectam materiam, ib. n. 84. 22
5 Verba universalia & geminata includunt etiam ea, quæ aliàs non includerentur, in c. Ex parte, il secundo, n. 31. & 44. de Privil. 243
1 Verba universalia comprehendunt etiam minima, in cap. Consuetudine, n. 24. de Consuet. 176
3 Verba geminata ostendunt magis eniam voluntaetm, in c. Conquerente, n. 20. de Cler. non resid. 31
2 Verba, *nullius momenti*, excludunt indicium quantùmcunque leve, in c. In nomine Domini, n. 34. de Testib. 134
3 Verba universalia negativa includunt etiam Ecclesiasticos, in c. Inter alia, n. 68. de Imm. Eccl. 604

5 Verba universalia & geminata extendunt dispositionem ad ea, quæ aliàs non comprehenderentur, in c. Quanto, n. 19. de Privil. 255
3 Verba universalia & geminata quam habeant vim, in c. Ad Apostolicam, n. 53. de Regular. 361
2 VERISIMILITUDO in probationibus præcipuè spectanda est, in c. Sicut, n. 27. de probat. 117
3 VERITAS Deus est, & in omnibus prævalet, in c. Cùm esses, n. 42. & 47. de Testam. 254
3 Subtilitas quæ veritatem lædit, per Judicem non est recipienda, ib. n. 43. 254
3 Veritas prævalet solemnitati, ib. n. 47. & 141. vers. ac demùm. 254
3 Veritas debet esse condita sale sacrarum Constitutionum, nec est peccatum illas sequi nudâ veritate relictâ, ib. n. 60. & 102. 256
3 Contrarium, ib. n. 137. & 141. 259
3 Veritas legum adminicula desiderat, ib. num. 61. 256
1 Veritas quid sit, in c. Damnamus, n. 6. de Summa Trin. & Fid. Cath. 11
5 Veritas & opinio in quo differant, in c. A nobis, il secundo, n. 4. & seqq. de sent. excomm. 317
5 Verò omnia consonant, ib. n. 5. 317
5 Veritas est solidissima res & murus inexpugnabilis, ib. numero 6. 317
4 Veritas narratorum est consideranda secundùm tempus datæ impetrationis, in c. Quia circa, n. 2. de Consang. & affin. 66
3 Ad veritatis notitiam pluribus modis pervenitur, & quilibet modus habet suum peculiare vocabulum, in cap. Vestra, n. 20. de Cohabit. Cler. & Mulier. 8
5 Veritas rerum erroribus gestorum non vitiatur, in cap. Omnipotens, n. 23. de Accusat. 3
1 Veritas est indubitata rei certitudo, in c. Ne innitaris, n. 61. de Constit. 33
1 Veritas nec fallit, nec fallitur. opinio secùs, ib. n. 63. 33
1 Veritas manet & invalescit in æternum, ib. n. 64. 33
1 Veritatem amat omnis homo naturâ non degenerans, & eam scire super omnia desiderat, ib. n. 84. & 115. 35
1 Ad veritatem nati homines & ut plurimum veritatem consequuntur, ib. n. 114. 38
1 Verum est bonum intellectùs, falsum autem est malum ipsius, in d. c. Ne innitaris, n. 394. 75
1 Veritas potissimum indaganda est in foro conscientiæ, qui dicitur forus Veritatis, ib. n. 305. 61
3 Veritas & ficho opponuntur, in c. Episcopus, n. 28. de Præben. 66
3 Veritas in spiritualibus præfertur opinioni, in c. Ex parte, n. 13. de Regular. 282
3 Veritas celari potest hosti vel persecutori, non Judici, in c. Tua nobis, n. 46. de Testam. 268
1 Veritas disciplinæ deferi potest propter multitudinem peccantium, in c. Nisi cùm pridem, n. 75. de Renunc. 315
1 Veritas bonæ vitæ vel justitiæ propter scandalum, nunquam deferenda est, ib. n. 77. 315
1 Veritas in spiritualibus præfertur opinioni, in c. Consulti, n. 46. de Regular. 313
2 Veritatem in judiciis occultare est mortale peccatum, in c. Constitutis, il primo, n. 4. de test. & attestat. 139
5 Veritas aut fallitas sermonis non accipienda ex verbis externis, sed ex intentione proferentis, in c. Falsidicus, n. 29. de crim. fals. 155
5 Contrarium, ib. n. 84. 158
5 Declaratur, ib. numero 76. & 162. vers. Non obstat secundum. 157
5 Verum & falsum invicem sunt contraria, & esse non possunt in eodem subjecto, ib. n. 98. 158
5 Verum & nihil sunt contradictoriè opposita, ibidem numero 109. 159
5 Veritas est ut quod dicatur, ib. n. 112. 159
5 Veritas in juramento est adæquatio vocis ad rem, ibidem num. 119. 160
5 Veritatem occultans metu cujuslibet potestatis, iram Dei super se provocat, ib. n. 124. 160
5 Veritatis proditor est qui in judicio non liberè veritatem pronuntiat, quam liberè pronuntiare potest, ib. num. 150. 161
3 VERSELLIZANTES qui dicantur, in c. A crapula, n. 14. de vit. & honest. Cler. 2
1 VESTIS traditio in collatione tonsuræ non est congruitatis tantùm, sed necessitatis, in c. Cùm contingat, n. 70. de ætat. & qual. 389
1 Vestimenta sacra non debent contractari nisi à sacratis hominibus, nec semel consecrata iterùm consecrantur, in c. Cùm venisset, n. 12. de sacr. Unct. & resici possunt filo seu panno non sacro, ib. n. 13. 385
1 Vestis Sacerdotalis traditio quid significet, ib. n. 60. 388
5 Vestis civilis vel pretiosæ effectus, & refertur cujusdam Theologi argutia, in c. Episcopalia, nu. 32. de Privileg. 218
4 VETERANUS non dicitur sed Novitius qui per annum gestavit habitum extrà Ordinem, in c. Insinuante, n. 29. Qui Cler. vel Voven. 48
5 VEXATIONEM pecuniâ redimere in jure spirituali quæsito non est Simoniacum, secùs in jure quærendo, in c. Nobis, n. 104. de Simon. 39
4 Viaticum, Extrema Unctio & Pœnitentia in articulo mortis, an possint ministrari à Sacerdote excommunicato & præciso, in c. Non est vobis, n. 1. & n. seqq. usque in finem de sponsal. 7
3 VIATORES non fortiuntur forum loci per quem transeunt, in c. Consilium, n. 42. de Observat. jejun. 580
3 Nec dicuntur moraliter in eo esse, ib. n. 44. 580
5 Viatores & Peregrini an in terra excommunicatorum possint ab ipsis aliquid recipere, in cap. Cùm voluntate, n. 15. de sentent. excomm. 350

Vicarius Apostolicus.

3 Vicarius Apostolicus deputatus cum jurisdictione contentiosa & voluntaria, exceptâ beneficiorum collatione, an possit concursus instituere, in c. Illa, n. 30. & seqq. usque in finem, Ne Sede vacante. 196

Vicarius Capituli Sede vacante.

1 Vicarius Capituli Sede vacante non prohibetur dare dimissorias ad primam tonsuram præsentato ad Capellam simplicem, in c. Cùm contingat, num. 39. de ætat. & qualit. 386
1 Vicarius Capituli Sede vacante succedit in his, quæ sunt jurisdictionis, non autem in his quæ sunt ordinis, in c. Quanto, n. 39. de Consuetud. 183
1 Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimissorias non incidit in pœnam interdicti à Concilio Trid. impositam, in c. Significasti, n. 9. de Offic. Archid. 183
1 Vicarius Capituli Sede vacante non potest eligi non Doctor aut Licentiatus, nisi in defectum aliorum his qualitatibus præditorum, in cap. Inter cæteras, num. 49. de Rescript. 137
1 Vicarius Capituli Sede vacante potest transferre beneficia simplicia ab Eccl. collapsis, in c. His quæ, num. 56. de Major. & obed. 570
1 Vicarius Sede vacante datus etiam ad certum tempus, potest ad libitum Capituli revocari, ib. n. 69. 570
1 Non obstante juramento licèt revocantes sint perjuri, ib. num. 70. 571
1 Aliquando tamen dari solent litteræ ad Capitulum ut Vicarium non amoveat, ib. n. 71. 571
1 In Vicarii deputatione Sede vacante Capitulum potest præfinire tempus, quo elapso ejus jurisdictio expiret, ibid. num. 72. 571
3 Vicarius Capituli Sede vacante an dare possit licentiam erigendi novum Monasterium, in c. Non ampliùs, num. 70. de Instit. 166
Vide in ver. *Capitulum Sede vacante.*
Et in ver. *Sede vacante.*
3 Vicariis Capituli Sede vacante constituit Vicarium in Parochiali vacante cum congrua fructuum assignatione, in c. Illa, n. 18. & 28. Ne sede vacante. 196
3 Item vocat per edictum publicum omnes, qui volunt examinari, & concursum instituit, & magis idoneum eligit juxtà formulam præscriptam à S. Congregatione Concilii, ib. n. 19. 196
3 Vicarius Capituli Sede vacante quâ formulâ concipiat litteras testimoniales concursus peracti transmittendas ad Papam pro collatione Parochialis Ecclesiæ, ib. n. 24. 196
3 Vicarius Capituli Sede vacante non potest eum quin magis idoneum judicavit in Parochiali vacante Vicarium constituere, ib. n. 29. 196
3 Vicarius Capituli Sede vacante beneficium non confert, & tamen concursus instituit, ib. n. 34. 197
3 Vicarius Capitularis cum Clero Sede vacante, non supplet consensum Episcopi, ad hoc ut Ecclesiastici graventur gabellis, in c. Novit, n. 21. Ne Sede vacante 193
5 Vicarius Capituli Sede vacante, & Vicarius Episcopi absolvunt ab excommunicatione Canonis si levis sit percussio, in c. Pervenit, n. 16. de sent. excomm. 305
5 Vicario Sede vacante per Capitulum constituto non adducatur jurisdictio ab ipso Capitulo, in c. A nobis, il primo, n. 48. de sentent. excomm. 308
3 Nec in eum transeunt quæ requirunt speciale mandatum, ib. n. 49. 308

Vicarius foraneus.

3 Vicarii foranei licentia permittitur sufficere, ut Paro-